

Lag om resolution;

SFS 2015:1016

Utkom från trycket
den 29 december 2015

utfärdad den 18 december 2015.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² följande.

AVDELNING I. INLEDANDE BESTÄMMELSER

1 kap. Övergripande om lagen

Lagens innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om ett särskilt förfarande under statlig kontroll för rekonstruktion eller avveckling (resolution) av finansiell verksamhet som bedrivs av

1. kreditinstitut och värdepappersbolag,
2. i Sverige hemmahörande företag som är
 - a) finansiella institut som är dotterföretag till ett institut, till ett EES-institut eller till ett sådant holdingföretag som anges i b, c eller d och som omfattas av gruppbaserad tillsyn,
 - b) finansiella holdingföretag,
 - c) blandade finansiella holdingföretag, och
 - d) holdingföretag med blandad verksamhet,
3. EES-filialer som är etablerade i Sverige.

Lagen innehåller också bestämmelser om åtgärder som syftar till att förbereda resolution, förhindra fallissemang och om samarbete med utländska myndigheter.

2 § Innehållet i denna lag är uppdelat enligt följande.

AVDELNING I. INLEDANDE BESTÄMMELSER

1 kap. – Övergripande om lagen

2 kap. – Definitioner

AVDELNING II. ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖRBEREDA RESOLUTION OCH UNDVIKA FALLISSEMANG

3 kap. – Resolutionsplaner

4 kap. – Minimikravet på nedskrivningsbara skulder

¹ Prop. 2015/16:5, bet. 2015/16:FiU17, rskr. 2015/16:117.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

5 kap. – Ytterligare åtgärder för att förbereda resolution och undvika fallissemang

6 kap. – Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution

7 kap. – Värdering

AVDELNING III. RESOLUTION

8 kap. – Inledande av resolution

9 kap. – Beslutsförfarande för gränsöverskridande koncerner

10 kap. – Följder av ett beslut om resolution för ägare och ledning

11 kap. – Hinder mot exekutiva åtgärder och rättshandlingar knutna till resolution

12 kap. – Resolutionsåtgärder

13 kap. – Beslut om ändring av vissa avtalsvillkor och om förbud mot att fullgöra förpliktelser, ta i anspråk säkerheter och att utöva vissa rättshandlingar

14 kap. – Kompletterande befogenheter

15 kap. – Särskild förvaltare

16 kap. – Åtgärder mot ägare

17 kap. – Försäljningsverktyget

18 kap. – Broinstitutsvetktyget

19 kap. – Avskiljandeverktyget

20 kap. – Kompletterande befogenheter vid överföring

21 kap. – Skuldnedskrivningsverktyget

22 kap. – De statliga stabiliseringsverktygen

23 kap. – Skyddsåtgärder

24 kap. – Konkurs, likvidation och avslutande av resolution

25 kap. – Verkan av vissa beslut fattade av resolutionsmyndigheter i andra länder inom EES

26 kap. – Erkännande och verkställighet av resolution i tredjeland

27 kap. – Finansiering av resolution

AVDELNING IV. AVSLUTANDE BESTÄMMELSER

28 kap. – Samarbete och informationsutbyte

29 kap. – Bemyndiganden

30 kap. – Överklagande och verkställighet av beslut m.m.

Ansvariga myndigheter

Riksgäldskontoret

3 § Frågor om åtgärder enligt denna lag prövas av Riksgäldskontoret (resolutionsmyndigheten), om inte annat följer av 4 eller 5 §.

Om Riksgäldskontoret överväger en åtgärd som kan få direkta budget- eller systemeffekter, ska Riksgäldskontoret, med ett eget yttrande i saken, till regeringen överlämna frågan om huruvida åtgärden med hänsyn till risken för sådana effekter kan godtas.

Finansinspektionen

4 § Frågor om nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution enligt 6 kap. prövas av Finansinspektionen.

5 § Frågor om användning av de statliga stabiliseringsverktygen enligt 22 kap. prövas av regeringen.

En fråga som överlämnas till regeringen enligt 3 § andra stycket ska prövas skyndsamt.

Resolutionsändamålen

6 § Ändamålen med resolution är att

1. säkerställa att kritiska verksamheter upprätthålls,
2. undvika betydande negativa effekter på den finansiella stabiliteten,
3. skydda offentliga medel,
4. skydda insättare enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti och investerare enligt lagen (1999:158) om investerarskydd, och
5. skydda kundmedel och kundtillgångar.

Allmänna tillämpningsprinciper

Prioritetsordningen ska upprätthållas

7 § Resolutionsåtgärder ska tillämpas och resolutionsplaner utformas på ett sätt som medför att företagets

1. aktie- eller andelsägare bär förluster först, och
2. borgenärer bär, om inte annat anges i denna lag, förluster efter ägarna i den inbördes ordning som gällt om företaget varit försatt i konkurs.

Borgenärernas inbördes ordning ska även följas vid konvertering av skulder till kärnprimärkapital.

Det ekonomiska utfallet ska inte bli sämre än vid konkurs eller likvidation

8 § Det ekonomiska utfallet för ägare och borgenärer ska inte bli sämre vid resolution eller åtgärder enligt 6 kap. än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation.

Proportionalitet

9 § Ett beslut enligt denna lag eller föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen får fattas bara om skälen för beslutet uppväger det intrång eller men i övrigt som beslutet innebär för den som beslutet gäller eller för något annat motstående intresse.

Tillämpningen av denna lag och av föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen ska stå i proportion till arten och omfattningen av det berörda företagets verksamhet och dess komplexitetsgrad.

2 kap. Definitioner

1 § I denna lag avses med

anmält avvecklingssystem: ett avvecklingssystem som ett land inom EES har anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller Eftas övervakningsmyndighet,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i krishanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: Europeiska kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59 av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgaranti enligt 4 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas: detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,

koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

kreditinstitut: banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § i den lagen,

kärnprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artiklarna 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd

a) för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3, 6, 7 och 8 den lagen,

b) att som sidotjänst förvara finansiella instrument för kunders räkning och ta emot medel med redovisningsskyldighet enligt 2 kap. 2 § första stycket 1 den lagen, eller

c) att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 den lagen, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

2 § En *kvalificerad skuld* är en skuld som inte räknas som ett primärkapitalinstrument eller ett supplementärkapitalinstrument, och som inte är

1. en garanterad insättning,

2. en skuld som är säkerställd, till den del skulden täcks av säkerhet,

3. en skuld som hänför sig till kundtillgångar eller kundmedel förutsatt att kunden är skyddad vid konkurs eller ett motsvarande utländskt förfarande,

4. en skuld som hänför sig till ett kommissionsavtal eller annat avtal som innebär att institutet är redovisningsskyldigt för anförtrodda medel,

5. en skuld till ett institut eller ett EES-institut som inte ingår i samma koncern som institutet eller det företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2, med en ursprunglig löptid som är kortare än sju dagar,

6. en skuld med en kortare återstående löptid än sju dagar, som hänför sig till system eller operatörer i ett anmält avvecklingssystem eller deras deltagare,

7. en skuld till anställda avseende inarbetad lön, pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag för den rörliga delen av ersättningen

a) som inte regleras av kollektivavtal, eller

b) som avser en risktagare med väsentlig inverkan,

8. en skuld till en borgenär inom affärs- eller handelssektorn, där skulden hänför sig till att institutet eller det företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 har tillhandahållits varor eller tjänster som är kritiska för dess löpande verksamhet,

9. en skuld till en skatte- eller en socialförsäkringsmyndighet, förutsatt att myndighetens fordran har förmånsrätt, eller

10. en skuld till garantimyndigheten till följd av avgifter som ska betalas i enlighet med 12 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.

Som en kvalificerad skuld räknas även en skuld som enligt lagen i ett annat land inom EES eller tredjeland inte motsvarar en sådan skuld som anges i första stycket.

3 § Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck finns i nedan angivna paragrafer:

- minimikrav på nedskrivningsbara skulder i 4 kap. 1 §
- försäljningsverktyget i 17 kap. 1 §
- broinstitutetsverktyget i 18 kap. 1 §
- broinstitut i 18 kap. 2 §
- avskiljandeverktyget i 19 kap. 1 §
- tillgångsförvaltningsbolag i 19 kap. 2 §
- skuldnedskrivningsverktyget i 21 kap. 1 §
- statliga stabiliseringsverktyg i 22 kap. 1 §
- arrangemang om strukturerad finansiering i 23 kap. 1 §
- arrangemang om säkerheter i 23 kap. 1 §
- arrangemang om säkerhetsöverlåtelser i 23 kap. 1 §
- kvittningsarrangemang i 23 kap. 1 §
- nettningsarrangemang i 23 kap. 1 §
- partiell överföring i 23 kap. 1 §.

AVDELNING II. ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖRBEREDA RESOLUTION OCH UNDVIKA FALLISSEMANG

3 kap. Resolutionsplaner

Resolutionsplaner för institut som inte ingår i en finansiell koncern

1 § Riksgäldskontoret ska upprätta en resolutionsplan för varje institut. Planen ska ange de resolutionsåtgärder som Riksgäldskontoret avser att vidta om institutet försätts i resolution. Riksgäldskontoret ska hålla planen aktuell.

Resolutionsplanen ska upprättas efter samråd med Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där institutet har betydande filialer.

En resolutionsplan ska inte upprättas för institut som tillsammans med andra koncernföretag inom EES är föremål för gruppbasead tillsyn.

Koncernresolutionsplaner

2 § Ett institut som tillsammans med andra koncernföretag inom EES är föremål för gruppbasead tillsyn, ska omfattas av en av Riksgäldskontoret antagen koncernresolutionsplan. Planen ska ange vilka åtgärder som Riksgäldskontoret, eller i förekommande fall en utländsk resolutionsmyndighet, avser att vidta om institutet eller ett annat koncernföretag försätts i resolution.

Av koncernresolutionsplanen ska det också framgå hur resolutionen ska finansieras. Planen ska ange hur kostnaderna för åtgärderna fördelas mellan resolutionsreserven och de övriga finansieringsarrangemangen.

För en koncern som inte är gränsöverskridande ska koncernresolutionsplanen upprättas, och vid behov uppdateras, av Riksgäldskontoret efter samråd med Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där det finns betydande filialer.

För en gränsöverskridande koncern ska koncernresolutionsplanen upprättas, och vid behov uppdateras, av Riksgäldskontoret, om myndigheten är samordnande resolutionsmyndighet i resolutionskollegiet, tillsammans med berörda resolutionsmyndigheter och efter samråd med relevanta behöriga myndigheter.

3 § Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet för en gränsöverskridande koncern, ska myndigheten lämna över den information som myndigheten fått från moderföretaget inom EES till relevanta utländska resolutionsmyndigheter. Riksgäldskontoret ska därefter inom fyra månader från det att informationen överlämnats, försöka komma överens med dessa resolutionsmyndigheter om att anta koncernresolutionsplanen.

Om Riksgäldskontoret inte är samordnande myndighet, ska myndigheten inom fyra månader från det att den samordnande myndigheten har sänt över informationen, försöka komma överens med de utländska resolutionsmyndigheterna om att anta koncernresolutionsplanen.

Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet, ska myndigheten göra en ny bedömning av planen, om myndigheten underrättas av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES om att den myndigheten bedömer att en omtvistad fråga avseende koncernresolutionsplanen kan få väsentlig finanspolitisk inverkan i det landet. Riksgäldskontoret ska då också göra en ny bedömning av minimikravet på nedskrivningsbara skulder enligt 4 kap.

4 § Om en överenskommelse enligt 3 § inte har träffats inom fyra månader ska Riksgäldskontoret, om myndigheten är samordnande resolutionsmyndighet, besluta om koncernresolutionsplanen.

När Riksgäldskontoret fattar beslut, ska myndigheten beakta synpunkter och reservationer från de utländska resolutionsmyndigheterna.

5 § Om Riksgäldskontoret inte är den samordnande resolutionsmyndigheten och en överenskommelse enligt 3 § inte har träffats inom fyra månader, ska

Riksgäldskontoret fatta beslut om en resolutionsplan för de dotterföretag som myndigheten ansvarar för.

När Riksgäldskontoret fattar beslut, ska myndigheten beakta synpunkter och reservationer från de utländska resolutionsmyndigheterna och från behöriga myndigheter.

6 § Om någon utländsk resolutionsmyndighet inom fyramånadersfristen i 3 § har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut enligt 4 eller 5 § med en månad och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Riksgäldskontoret ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten. Detta gäller dock inte om Riksgäldskontoret anser att beslutet kan få väsentlig finanspolitisk inverkan i Sverige.

Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 28 kap. 7 § efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller en överenskommelse har träffats.

7 § Ett beslut om en koncernresolutionsplan som fattas av en utländsk samordnande resolutionsmyndighet efter en överenskommelse med en eller flera resolutionsmyndigheter eller på grund av att resolutionsmyndigheterna inte har kommit överens, gäller i Sverige.

8 § Om Riksgäldskontoret bedömer att en koncernresolutionsplan som beslutats av en utländsk myndighet kan få väsentlig finanspolitisk inverkan i Sverige, ska Riksgäldskontoret underrätta den samordnande resolutionsmyndigheten.

9 § Riksgäldskontoret ska beakta och följa de resolutionsplaner som beslutas, om myndigheten inte med hänsyn till omständigheterna i ett resolutionsärende anser att resolutionsändamålen skulle uppnås effektivare med hjälp av andra åtgärder än de som anges i planen.

Möjligheten att rekonstruera eller avveckla institut som inte ingår i en finansiell koncern

10 § När Riksgäldskontoret upprättar en resolutionsplan för ett institut, ska Riksgäldskontoret pröva i vilken utsträckning det är möjligt att rekonstruera eller avveckla institutet genom konkurs, likvidation eller resolution på ett sätt som inte leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet i EES. Riksgäldskontoret får inte förutsätta att det lämnas likviditetsstöd på särskilda villkor från Riksbanken eller någon annan centralbank eller något annat statligt stöd än medel ur resolutionsreserven.

Prövningen ska göras efter samråd med Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där institutet har betydande filialer.

Möjligheten att rekonstruera eller avveckla en koncern

11 § När Riksgäldskontoret upprättar en koncernresolutionsplan enligt 2 §, ska Riksgäldskontoret pröva i vilken utsträckning det är möjligt att rekonstruera eller avveckla koncernföretagen genom konkurs, likvidation eller resolution eller motsvarande utländska förfaranden på ett sätt som inte leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet i EES. Riksgäldskontoret får inte förutsätta att det lämnas likviditetsstöd på särskilda villkor från Riksbanken eller någon annan centralbank eller annat statligt stöd än medel ur något finansieringsarrangemang.

Prövningen ska göras efter samråd med de behöriga myndigheterna för dotterföretagen och resolutionsmyndigheter i de länder inom EES där koncernföretagen har betydande filialer. För en gränsöverskridande koncern ska prövningen göras tillsammans med resolutionsmyndigheterna för andra koncernföretag.

Åtgärder för att hantera väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla institut som inte ingår i en finansiell koncern

12 § Om Riksgäldskontoret finner att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett institut, ska Riksgäldskontoret underrätta institutet, Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där institutet har betydande filialer. Riksgäldskontoret ska samtidigt förelägga institutet att inom fyra månader ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska de väsentliga hinder som Riksgäldskontoret funnit.

Om Riksgäldskontoret har funnit att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett institut, får Riksgäldskontoret inte upprätta en resolutionsplan för institutet förrän åtgärder enligt 13 § har vidtagits eller Riksgäldskontoret har funnit att sådana åtgärder inte är nödvändiga.

13 § Om Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen, bedömer att de åtgärder som institutet anger inte effektivt undanröjer eller minskar de väsentliga hindren mot att rekonstruera eller avveckla institutet, ska Riksgäldskontoret besluta om vilka andra åtgärder som institutet ska vidta för att undanröja eller minska dessa hinder. Ett sådant beslut får dock bara avse sådana åtgärder som anges i 24 §.

När Riksgäldskontoret prövar vilka åtgärder som institutet ska vidta, ska Riksgäldskontoret ta hänsyn till det hot som hindren utgör för det finansiella systemet och den inverkan åtgärderna har på institutet, det finansiella systemet, den inre marknaden och samhällsekonomin. Åtgärderna ska stå i proportion till de hinder som ska undanröjas eller begränsas.

Åtgärder för att hantera väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla en koncern

14 § Om Riksgäldskontoret eller en utländsk resolutionsmyndighet underrättar ett företag i en gränsöverskridande koncern om att det finns väsentliga hinder mot rekonstruktion eller avveckling, ska Riksgäldskontoret vänta med beslut om koncernresolutionsplanen till dess processen för att undanröja eller begränsa de väsentliga hindren avslutats.

15 § Om Riksgäldskontoret vid en prövning enligt 11 § finner att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla en gränsöverskridande koncern, ska Riksgäldskontoret samråda med tillsynskollegiet och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där betydande filialer är belägna och därefter försöka komma överens med de utländska resolutionsmyndigheterna om vilka åtgärder som ska vidtas beträffande samtliga institut i koncernen. Riksgäldskontorets bedömning av möjligheten att rekonstruera eller avveckla koncernen ska tjäna som utgångspunkt för beslut i frågan om vilka åtgärder som ska vidtas.

16 § När Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet för en gränsöverskridande koncern och företagen som ingår i koncernen ska bli föremål för åtgärder enligt beslut enligt 15 §, ska Riksgäldskontoret tillsammans med den samordnande tillsynsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten ta fram en rapport som ska innehålla en analys av de väsentliga hindren mot att vidta effektiva resolutionsåtgärder beträffande koncernen. Rapporten ska belysa vilka effekter olika åtgärder har på institutets affärsmodell och ge förslag på sådana proportionella och riktade åtgärder som enligt Riksgäldskontoret är nödvändiga och lämpliga för att undanröja eller begränsa hindren.

17 § En rapport enligt 16 § ska lämnas till moderföretaget inom EES med möjlighet att inom fyra månader från mottagandet av rapporten lämna synpunkter och föreslå alternativa åtgärder för att undanröja eller begränsa de hinder som identifierats i rapporten.

18 § När moderföretaget har yttrat sig enligt 17 § eller den tid för yttrande som anges i den paragrafen har löpt ut, ska Riksgäldskontoret, efter samråd med behöriga myndigheter och med resolutionsmyndigheter i länder inom EES där moderföretaget, dotterföretag eller betydande filialer till institut i koncernen finns, försöka komma överens med resolutionsmyndigheterna om

1. vilka väsentliga hinder som finns,
2. hur de åtgärder som föreslagits av moderföretaget inom EES ska bedömas, och
3. vilka ytterligare åtgärder som krävs för att undanröja eller begränsa hindren.

Överenskommelsen ska träffas inom fyra månader från det att moderföretaget yttrat sig över rapporten eller, om moderföretaget inte yttrat sig, vid utgången av den fyramånadersperiod som anges i 17 §.

19 § Av en överenskommelse enligt 18 § ska det framgå vad den grundas på. Om Riksgäldskontoret är den samordnande resolutionsmyndigheten, ska myndigheten överlämna överenskommelsen till moderföretaget inom EES.

Riksgäldskontoret ska fatta de beslut som följer av överenskommelsen.

20 § Om en överenskommelse enligt 18 § inte har träffats inom föreskriven tid och Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet, ska Riksgäldskontoret med tillämpning av 12 och 13 §§ och med hänsyn tagen till synpunkter och reservationer från de övriga resolutionsmyndigheterna fatta beslut om åtgärder som ska vidtas på koncernnivå.

21 § Om en överenskommelse enligt 18 § inte har träffats inom föreskriven tid och Riksgäldskontoret inte är samordnande resolutionsmyndighet, ska Riksgäldskontoret med tillämpning av 12 och 13 §§ och med hänsyn tagen till synpunkter och reservationer från de övriga resolutionsmyndigheterna fatta beslut om åtgärder som ska vidtas mot ett institut.

22 § Om myndigheterna inte har kommit överens om någon av de åtgärder som anges i 24 § första stycket 7, 8 eller 10, och någon berörd utländsk resolutionsmyndighet inom tidsfristen i 18 § andra stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut enligt 20 eller 21 § med en månad och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Riksgäldskontoret ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten.

Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 28 kap. 7 § om fyramånadersfristen i 18 § andra stycket har löpt ut eller en överenskommelse har träffats.

23 § Ett beslut enligt 18 § av en utländsk samordnande resolutionsmyndighet gäller i Sverige, om det fattats efter en överenskommelse med en eller flera resolutionsmyndigheter eller på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom fyra månader.

Åtgärder för att undanröja eller minska väsentliga hinder

24 § För att undanröja eller begränsa väsentliga hinder som har identifierats enligt 13 eller 18 § får Riksgäldskontoret

1. förelägga företaget att skaffa eller se över sina koncerninterna arrangemang för finansiering, eller ingå serviceavtal som säkrar att företaget kan tillhandahålla kritiska verksamheter,
2. förelägga företaget att begränsa sina största enskilda eller totala exponeringar,
3. införa kompletterande informationskrav som är relevanta för resolutionsändamålen,
4. förelägga företaget att avyttra särskilda tillgångar,
5. förelägga företaget att begränsa eller upphöra med en viss verksamhet,
6. förelägga företaget att begränsa eller förhindra utveckling av vissa affärsområden eller försäljning av vissa produkter,
7. förelägga företaget att minska komplexiteten i de juridiska eller operativa strukturerna i företaget eller i ett koncernföretag som direkt eller indirekt står under företagets kontroll för att säkerställa att det går att med resolutionsverktygen juridiskt och operativt avskilja kritiska verksamheter från övriga verksamheter,
8. förelägga ett institut eller ett moderföretag att inrätta ett finansiellt moderholdingföretag i Sverige eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EES,
9. förelägga ett institut eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 att öka sina kvalificerade skulder eller att vidta åtgärder för att uppfylla minimikravet på nedskrivningsbara skulder, eller

10. förelägga ett holdingföretag med blandad verksamhet som är moderföretag till ett institut att inrätta ett finansiellt holdingföretag för att kontrollera institutet, om det är nödvändigt för att underlätta resolution och undvika att resolutionen får negativ effekt på den icke-finansiella delen av koncernen.

När Riksgäldskontoret meddelar ett föreläggande enligt första stycket, ska myndigheten samtidigt förelägga företaget att inom en månad ta fram en plan för hur företaget avser att genomföra de åtgärder som föreläggandet avser.

Informationsutbyte med institut och moderföretag

25 § På begäran av Riksgäldskontoret ska ett institut eller ett moderföretag inom EES ge Riksgäldskontoret det stöd och den hjälp Riksgäldskontoret behöver för att upprätta en resolutionsplan för institutet eller koncernen.

Riksgäldskontoret ska lämna en sammanfattning av resolutionsplanen till institutet eller moderföretaget.

4 kap. Minimikravet på nedskrivningsbara skulder

Hur minimikravet beräknas

1 § Med minimikravet på nedskrivningsbara skulder avses ett krav, uttryckt i procent, som anger hur stora företagets medräkningsbara kvalificerade skulder och kapitalbas minst måste vara i förhållande till företagets totala skulder och kapitalbas.

Vid beräkningen av de totala skulderna ska derivatskulder tas upp till det belopp som återstår när hänsyn har tagits till motparters rätt till netting.

Beslut om minimikravets storlek

2 § Riksgäldskontoret ska, efter samråd med Finansinspektionen, besluta om det minimikrav på nedskrivningsbara skulder som ska uppfyllas av ett institut på individuell nivå.

Riksgäldskontoret ska dessutom, efter samråd med Finansinspektionen, besluta vilket minimikrav på nedskrivningsbara skulder som ska uppfyllas av ett moderföretag inom EES på gruppnivå. För en gränsöverskridande koncern ska ett sådant beslut fattas enligt 5–9 §§.

Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att ett svenskt finansiellt institut, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet ska uppfylla ett minimikrav på nedskrivningsbara skulder på individuell nivå.

3 § Minimikravet på nedskrivningsbara skulder ska beslutas i anslutning till resolutionsplaneringen enligt 3 kap. Kravet ska fastställas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, i syfte att säkerställa att ett företag, om det försätts i resolution, har kvalificerade skulder och en kapitalbas som tillsammans är tillräckligt stora för att kunna vidta resolutionsåtgärder som uppfyller resolutionsändamålen.

Om minimikravet avser ett institut som ingår i en finansiell koncern eller moderföretaget inom EES, ska beslutet fattas i enlighet med 5–9 §§.

4 § Riksgäldskontoret får besluta att ett företag ska uppfylla minimikravet med vissa typer av kvalificerade skulder.

Beslut om minimikravet beträffande företag som ingår i en gränsöverskridande koncern

5 § För en gränsöverskridande koncern ska Riksgäldskontoret försöka komma överens med de resolutionsmyndigheter som ansvarar för de utländska dotterinstitutet och, om Riksgäldskontoret inte är samordnande resolutionsmyndighet, den samordnande myndigheten, om storleken på minimikravet på nedskrivningsbara skulder för

1. moderföretaget inom EES på gruppnivå, och
2. ett dotterinstitut och utländskt dotterinstitut på individuell nivå.

Vid bedömningen enligt första stycket 2 ska Riksgäldskontoret beakta det krav som har fastställts på gruppnivå.

Om myndigheterna kommer överens, ska Riksgäldskontoret fatta beslut om minimikravet enligt 1 § i enlighet med överenskommelsen.

6 § Om en överenskommelse inte har träffats inom fyra månader ska Riksgäldskontoret, om myndigheten är samordnande resolutionsmyndighet, fatta beslut om minimikravet för moderföretaget enligt 5 § första stycket 1 och för dotterinstitut enligt 5 § första stycket 2.

Om Riksgäldskontoret inte är samordnande resolutionsmyndighet, ska Riksgäldskontoret fatta beslut om minimikravet för dotterinstitut enligt 5 § första stycket 2.

7 § Om någon av de berörda utländska resolutionsmyndigheterna inom fyramånadersfristen i 6 § första stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut enligt 6 § med en månad och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Riksgäldskontoret ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten.

Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 28 kap. 7 § efter det att fyramånadersfristen har löpt ut eller en överenskommelse har träffats.

8 § Ett sådant beslut som avses i 5 § gäller i Sverige om det fattas av

1. en utländsk samordnande resolutionsmyndighet avseende en eller flera jurisdiktioner efter en överenskommelse med resolutionsmyndigheten, eller
2. en utländsk resolutionsmyndighet inom dess jurisdiktion på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom fyra månader.

Beslutet är bindande för Riksgäldskontoret, och det ska ligga till grund för myndighetens övervakning av om minimikravet på nedskrivningsbara skulder är uppfyllt.

9 § En överenskommelse som ingåtts enligt 5 § och ett beslut som fattats enligt 6 § ska ses över och uppdateras regelbundet.

10 § Riksgäldskontoret får undanta ett dotterinstitut från att uppfylla minimikravet på nedskrivningsbara skulder på individuell nivå, om

1. institutet är undantaget från tillsyn på individuell nivå enligt artikel 7.1 i tillsynsförordningen, och
2. moderinstitutet, om det inte också är moderinstitutet inom EES, uppfyller kravet som ställs på moderinstitutet i Sverige och på dotterinstitutet.

11 § Riksgäldskontoret får, i egenskap av samordnande resolutionsmyndighet, undanta ett moderinstitut inom EES från att uppfylla kravet på individuell nivå, om moderinstitutet

1. är undantaget från kapitalbaskravet på individuell nivå enligt artikel 7.3 i tillsynsförordningen, och
2. uppfyller det särskilda kapitalkravet för resolution som har fastställts för moderföretaget inom EES på gruppnivå.

Resolutionsmyndighetens övervakning

12 § Riksgäldskontoret ska övervaka att minimikraven på nedskrivningsbara skulder uppfylls på individuell nivå och, i förekommande fall, på gruppnivå. Riksgäldskontoret ska samordna sin övervakning med den tillsyn som utövas av Finansinspektionen.

5 kap. Ytterligare åtgärder för att förbereda resolution och undvika fallissemang

Hinder mot att utöva vissa rättshandlingar

1 § För en motpart till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket, gäller 11 kap. 3–6 och 8 §§ beträffande ett beslut om en krisavvärjande åtgärd eller en händelse som har direkt koppling till ett sådant beslut. Det som anges om ett beslut om resolution eller resolutionsåtgärder ska då avse ett beslut om krisavvärjande åtgärder.

Avtalsvillkor om erkännande av nedskrivning eller konvertering

2 § Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 ska i avtal som avser relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder och som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att skulden kan komma att skrivas ned eller konverteras och att borgenärerna accepterar

1. en eventuell minskning av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, eller
2. konverteringar eller indragningar som kan bli följden av ett beslut om resolution eller av ett beslut om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument.

Kravet enligt första stycket gäller dock inte

1. kvalificerade insättningar från fysiska personer,
2. kvalificerade insättningar från mikroföretag samt små och medelstora företag enligt kriteriet för årsomsättning i artikel 2.1 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003,

3. insättningar genom en filial utanför EES till ett svenskt institut och som skulle betraktas som insättningar avseende personer eller företag som avses i 1 eller 2 om de inte hade gjorts via filialen, eller

4. om det framgår av tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 55.3 i krishanteringsdirektivet att sådana avtalsvillkor inte krävs.

3 § Riksgäldskontoret får besluta att ett avtal enligt 2 § första stycket inte behöver innehålla ett sådant villkor som anges där, om det följer av lagstiftningen i det land som avtalet omfattas av eller av en bindande överenskommelse som ingåtts med det landet att ett beslut om att skriva ned eller konvertera skulder får verkställas i det landet.

Ett företag som vill ingå ett avtal enligt 2 § första stycket utan sådana villkor ska till Riksgäldskontoret lämna de uppgifter som myndigheten behöver för att pröva ärendet, om det inte är uppenbart obehövt.

Kontakt med potentiella köpare

4 § När Riksgäldskontoret har fått en underrättelse från Finansinspektionen enligt 15 kap. 2 b § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, får Riksgäldskontoret förelägga det företaget att kontakta potentiella köpare i syfte att förbereda en resolution av företaget.

Upprättande av register

5 § Riksgäldskontoret får besluta att ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket ska upprätta register över sina finansiella avtal och andra avtal som kan få väsentlig betydelse vid resolution.

Aktiekapitalets storlek

6 § I samband med resolutionsplaneringen ska Riksgäldskontoret kontrollera om bolagsordningen för ett bolag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 medger resolutionsåtgärder som förutsätter en minskning eller ökning av aktiekapitalet. Om det behövs för att underlätta genomförandet av resolutionsåtgärder, får Riksgäldskontoret förelägga bolaget att ändra bolagsordningen.

6 kap. Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution

Värdering

1 § När Finansinspektionen ska pröva en fråga om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument utanför resolution, ska inspektionen se till att det görs en värdering motsvarande den som föreskrivs i 7 kap. av företaget eller koncernen i fråga.

Värderingen ska ligga till grund för Finansinspektionens prövning av om relevanta kapitalinstrument ska skrivas ned eller konverteras. Värderingen ska också ligga till grund för inspektionens beslut i fråga om

1. minskning av kärnprimärkapital,
2. omfattning av indragning eller överföring av kärnprimärkapitalinstrument, eller
3. minskning av ägandet för existerande ägare genom konvertering av relevanta kapitalinstrument till kärnprimärkapitalinstrument.

Beslut om nedskrivning och konvertering

2 § Finansinspektionen ska skyndsamt besluta att relevanta kapitalinstrument som har getts ut av ett institut eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 ska skrivas ned eller konverteras, om

1. företaget fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt 8 kap. 2 och 3 §§, och

2. åtgärden är nödvändig och tillräcklig för att avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget och det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang.

3 § När ett dotterföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket har gett ut relevanta kapitalinstrument som får beaktas både vid bedömningen av om kapitalbaskravet uppfylls på individuell nivå och på gruppnivå, ska Finansinspektionen skyndsamt besluta att instrumenten ska skrivas ned eller konverteras, om inspektionen kommer överens med den samordnande berörda myndigheten enligt 10 § om att

1. koncernen fallerar eller sannolikt kommer att falla, och

2. åtgärden är nödvändig och tillräcklig för att avhjälpa eller förhindra fallissemang i koncernen och det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang.

En koncern ska anses falla eller sannolikt komma att falla, om den inte uppfyller eller om det på objektiva grunder kan fastställas att koncernen i en nära framtid inte kommer att uppfylla de gruppbaseade tillsynskraven i något väsentligt avseende.

4 § När ett moderföretag har gett ut relevanta kapitalinstrument som får beaktas antingen vid bedömningen av om kapitalbaskravet uppfylls på individuell nivå eller på gruppnivå, ska Finansinspektionen, om inspektionen är samordnande berörd myndighet, skyndsamt besluta att skriva ned eller konvertera dessa instrument, om

1. koncernen fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt 3 § andra stycket, och

2. åtgärden är nödvändig och tillräcklig för att avhjälpa eller förhindra fallissemang i koncernen och det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang.

5 § Om ett institut eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket behöver statligt stöd, ska relevanta kapitalinstrument som institutet eller företaget gett ut skrivas ned eller konverteras.

Om det krävs för att stödet ska vara förenligt med unionsrätten, får Finansinspektionen besluta att andra efterställda skulder än de relevanta kapitalinstrumenten ska skrivas ned eller konverteras.

Nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument eller andra efterställda skulder får inte ske, om det statliga stödet uppfyller villkoren i

8 kap. 3 § första stycket 3 och en sådan nedskrivning eller konvertering skulle hota den finansiella stabiliteten eller leda till oproportionerliga resultat.

6 § Utöver vad som framgår av 1–4 §§ ska Finansinspektionen, när inspektionen är samordnande berörd myndighet och bedömer att det är nödvändigt för koncernens fortlevnad, skriva ned eller konvertera sådana relevanta kapitalinstrument som getts ut av ett utländskt dotterföretag eller moderföretag och som får beaktas både vid bedömningen av om kapitalbaskravet uppfylls på individuell nivå och på gruppnivå. Är det fråga om instrument som getts ut av ett utländskt dotterföretag, ska beslut fattas i enlighet med en överenskommelse med den berörda myndigheten för dotterföretaget.

Beslutsprocessen för en gränsöverskridande koncern

7 § När Finansinspektionen överväger att fatta beslut avseende ett dotterföretag enligt 2, 3 eller 5 §, ska inspektionen skyndsamt underrätta den samordnande tillsynsmyndigheten och den samordnande berörda myndigheten.

När inspektionen överväger att fatta ett beslut enligt 3 §, ska inspektionen dessutom skyndsamt underrätta den behöriga myndighet som är ansvarig för det institut eller företag som har gett ut de relevanta kapitalinstrument som eventuellt ska skrivas ned eller konverteras och den berörda myndigheten i samma land inom EES som den nämnda behöriga myndigheten samt den samordnande berörda myndigheten.

Av underrättelsen ska det framgå vilket beslut Finansinspektionen överväger att fatta och skälen för detta.

8 § När Finansinspektionen har lämnat en underrättelse enligt 7 §, ska inspektionen, efter samråd med de underrättade myndigheterna, pröva om det finns

1. någon alternativ åtgärd till att skriva ned eller konvertera de relevanta kapitalinstrumenten och om det i så fall är möjligt att vidta den, och

2. realistiska utsikter att den åtgärd som identifierats inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget eller koncernen.

Om Finansinspektionen tar emot en underrättelse motsvarande den i 7 §, ska inspektionen medverka i ett sådant samråd som avses i första stycket.

9 § Om Finansinspektionen bedömer att det inte finns några alternativa åtgärder som har utsikter att avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget eller koncernen, får inspektionen fatta beslut enligt 2, 4 eller 5 §.

När Finansinspektionen prövar frågan om huruvida det finns några alternativa åtgärder, ska inspektionen beakta de effekter som beslutet kan få i de berörda länderna inom EES.

10 § Finansinspektionen ska försöka komma överens med de berörda myndigheterna för dotterföretagen om ett beslut enligt 3 §. Om myndigheterna inte kan enas, får Finansinspektionen inte fatta något beslut.

Första stycket gäller även när Finansinspektionen har tagit emot en underrättelse från en utländsk berörd myndighet. Om Finansinspektionen motsätter sig ett beslut om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument i ett dotterföretag, ska inspektionen underrätta berörda myndigheter och ange skälen till detta.

Åtgärder mot innehavare av kärnprimärkapitalinstrument

11 § Innan Finansinspektionen skriver ned eller konverterar relevanta kapitalinstrument, ska inspektionen minska kärnprimärkapitalet i proportion till förlusterna i företaget.

12 § Om företaget har ett positivt värde, får Finansinspektionen minska ägandet för existerande ägare genom att konvertera relevanta kapitalinstrument till kärnprimärkapitalinstrument.

13 § Finansinspektionen får i samband med minskning av kärnprimärkapitalet enligt 11 § besluta om

1. indragning av befintliga kärnprimärkapitalinstrument, eller
2. överföring av befintliga kärnprimärkapitalinstrument till en borgenär som har fått sin fordran helt eller delvis nedskrivna.

Nedskrivning och konvertering av relevanta kapitalinstrument

14 § När kärnprimärkapitalet har minskats i proportion till förlusterna, ska Finansinspektionen skriva ned kapitalbeloppet för relevanta kapitalinstrument eller konvertera relevanta kapitalinstrument till kärnprimärkapitalinstrument i den utsträckning som krävs för att företaget eller koncernen inte längre ska bedömas falla eller sannolikt komma att falla.

Relevanta kapitalinstrument ska skrivas ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument i följande ordning:

1. övriga primärkapitalinstrument,
2. supplementärkapitalinstrument.

15 § Vid konvertering av relevanta kapitalinstrument gäller följande:

1. De kärnprimärkapitalinstrument som konverteringen ska ske till ska vara utgivna av företaget i fråga eller av dess moderföretag, beroende på vad Finansinspektionen beslutar. Finansinspektionen får dock besluta att instrumenten ska ges ut av moderföretaget, bara om det har godkänts av resolutionsmyndigheten för moderföretaget.

2. Kärnprimärkapitalinstrumenten ska ha getts ut innan företaget ger ut aktier eller andra äganderättsinstrument i syfte att få kapital från staten eller ett offentligt organ.

3. Kärnprimärkapitalinstrumenten ska tilldelas och överföras utan dröjsmål efter beslutet att konvertera de relevanta kapitalinstrumenten.

4. Konverteringskursen för de relevanta kapitalinstrumentens konvertering till kärnprimärkapitalinstrument bestäms enligt de principer som anges i 21 kap. 19 och 20 §§.

16 § Ett beslut om nedskrivning eller konvertering är bindande för företaget och innehavare av kärnprimärkapitalinstrument och relevanta kapitalinstrument. Den som berörs av nedskrivningen eller konverteringen förlorar inte sin rätt mot borgensmän eller andra som förutom gäldenären svarar för fordringen.

En av Finansinspektionen beslutad kapitalökning eller kapitalminskning är fastställd när den har registrerats i aktiebolagsregistret, föreningsregistret eller bankregistret.

17 § När ett relevant kapitalinstrument som har getts ut av ett dotterföretag ska skrivas ned eller konverteras, får nedskrivningen eller konverteringen inte vara mer omfattande eller göras på sämre villkor än för de relevanta kapitalinstrument med samma prioritet enligt förmånsrättsordningen som har skrivits ned eller konverterats på moderföretagsnivå.

Förberedande åtgärder

18 § Finansinspektionen får förelägga ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket att se till att styrelsen i företaget har det bemyndigande som krävs för att företaget ska kunna ge ut ett tillräckligt antal kärnprimärkapitalinstrument.

7 kap. Värdering

Värdering inför beslut om resolution eller resolutionsåtgärd

1 § Innan Riksgäldskontoret prövar en fråga om resolution eller resolutionsåtgärd, ska myndigheten uppdra åt en person som har en oberoende ställning i förhållande till myndigheter och det företag som ska värderas att göra en rättvis, väl avvägd och realistisk värdering av företagets tillgångar och förpliktelser.

Den som genomför värderingen får entledigas innan uppdraget är slutfört bara om det finns saklig grund för det.

2 § Tillgångarna och förpliktelserna ska värderas utifrån försiktiga antaganden.

Vid värderingen ska eventuella förluster avseende tillgångarna i företaget redovisas vid den tidpunkt då resolutionsåtgärder vidtas.

3 § Värderingen ska ligga till grund för Riksgäldskontorets beslut i frågor om resolution och resolutionsåtgärder.

4 § Tillsammans med värderingen ska följande information lämnas såsom den framgår av företagets räkenskapsinformation:

1. en uppdaterad balansräkning och en rapport över den finansiella ställningen för företaget,
2. en analys av tillgångarnas bokföringsmässiga värde, och
3. en förteckning över utestående skulder i och utanför balansräkningen, med angivande av respektive skulds prioritet enligt förmånsrättslagen (1970:979).

Till grund för ett beslut enligt 3 § får vid behov den information som ska lämnas tillsammans med värderingen enligt första stycket 2 kompletteras med en analys av värdet av tillgångarna och förpliktelserna i företaget med utgångspunkt i marknadsvärdet.

5 § Värderingen ska innehålla en uppskattning av det ekonomiska utfallet för ägare och borgenärer, om företaget försätts i konkurs eller går i likvidation.

Riksgäldskontoret ska i uppdraget till värderaren ange om uppskattningen ska avse konkurs eller likvidation.

6 § När de krav som framgår av 1–5 §§ har uppfyllts är värderingen slutlig.

Preliminär värdering

7 § Om det på grund av brådska inte är möjligt att uppfylla kraven i 4 § första stycket eller 5 §, ska en preliminär värdering genomföras av Riksgäldskontoret.

En preliminär värdering som genomförs i enlighet med 8 § utgör tillräcklig grund för att besluta om resolution eller resolutionsåtgärder.

8 § En preliminär värdering av företagets tillgångar och förpliktelser ska så långt som möjligt uppfylla kraven i 4 § första stycket och 5 §. En preliminär värdering ska innehålla en buffert för eventuella ytterligare förluster.

När en slutlig värdering enligt 1–5 §§ har lämnats får en preliminär värdering inte läggas till grund för beslut om resolution eller resolutionsåtgärder.

Slutlig värdering

9 § Om den slutliga värderingen utvisar ett högre värde än den preliminära värderingen och Riksgäldskontoret med stöd av den preliminära värderingen har beslutat om nedskrivning eller konvertering av skulder, indragning av aktier eller överföring av tillgångar till broinstitut eller tillgångsförvaltningsbolag, ska Riksgäldskontoret

1. fatta beslut om att skriva upp borgenärs skulder och aktieägares kapital eller ersätta borgenärer och aktieägare, och

2. besluta att broinstitutet eller tillgångsförvaltningsbolaget ska betala ytterligare ersättning för tillgångar och förpliktelser till företaget i resolution, eller för aktier eller andra äganderättsinstrument till ägarna av dessa.

Värdering när resolutionsåtgärder vidtagits

10 § I syfte att bedöma om det ekonomiska utfallet för ägare, borgenärer och insättningsgarantisystemet skulle ha blivit bättre om företaget i stället för att försättas i resolution hade försatts i konkurs eller gått i likvidation, ska Riksgäldskontoret så snart som möjligt efter det att samtliga resolutionsåtgärder har vidtagits uppdra åt en person som har en oberoende ställning i förhållande till myndigheter och det företag som ska värderas, att göra en värdering som fastställer

1. vilket ekonomiskt utfall ägare och borgenärer skulle ha fått om företaget i stället hade försatts i konkurs eller gått i likvidation vid den tidpunkt då beslutet att försätta företaget i resolution fattades,

2. vilket ekonomiskt utfall ägare och borgenärer faktiskt har fått vid resolutionen av företaget, och

3. vilken skillnaden är mellan det ekonomiska utfallet enligt 1 och 2.

Vid värderingen enligt första stycket ska statligt stöd till företaget i resolution inte beaktas.

Riksgäldskontoret ska i uppdraget till värderaren ange om jämförelsen med utfallet vid resolution ska avse konkurs eller likvidation.

AVDELNING III. RESOLUTION

8 kap. Inledande av resolution

Fastställande av fallissemang

1 § Finansinspektionen ska på eget initiativ eller på begäran av Riksgäldskontoret pröva om ett institut eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt 2 och 3 §§.

Prövningen ska föregås av samråd med Riksgäldskontoret och Riksbanken.

Om Finansinspektionen finner att institutet eller företaget fallerar eller sannolikt kommer att falla, ska inspektionen omgående underrätta Riksgäldskontoret och andra relevanta myndigheter.

2 § Ett institut eller företag ska anses falla, om Finansinspektionen på objektiva grunder finner att

1. institutet eller företaget åsidosätter sina skyldigheter på ett sätt som medför att dess tillstånd ska återkallas,

2. värdet på institutets eller företagets tillgångar understiger värdet på dess skulder,

3. institutet eller företaget inte kan betala sina skulder i takt med att de förfaller till betalning, eller

4. institutet eller företaget behöver statligt stöd, utom i de fall som anges i 3 §.

Ett institut eller företag ska anses sannolikt falla om Finansinspektionen på objektiva grunder finner att det inom den närmaste framtiden kommer att befinna sig i en situation som avses i första stycket 1–3.

3 § Om statligt stöd till ett institut eller företag krävs för att undvika eller avhjälpa en allvarlig störning i ekonomin i Sverige, ska institutet eller företaget inte anses falla om det inte befinner sig i en sådan situation som avses i 2 § första stycket 1–3 eller andra stycket och det stöd som krävs består av

1. en statlig garanti för likviditetsfaciliteter som tillhandahålls av Riksbanken,

2. en statlig garanti för nya skuldförbindelser, eller

3. ett tillskott till kapitalbasen eller förvärv av kapitalinstrument på marknadsmässiga grunder, när villkoren i 6 kap. 2–4 §§ inte är uppfyllda och stödet är nödvändigt för att åtgärda kapitalunderskott som fastställts i stresstest, tillgångsoversyner eller motsvarande genomgångar som genomförts av Europeiska centralbanken, Europeiska bankmyndigheten eller Finansinspektionen.

Stödet som avses i första stycket ska vara tillfälligt och stå i proportion till omfattningen av den allvarliga störningen. Det får inte användas för att kompensera förluster som institutet eller företaget har drabbats av eller inom den närmaste framtiden sannolikt kommer att drabbas av.

4 § Riksgäldskontoret ska efter Finansinspektionens underrättelse enligt 1 § tredje stycket pröva om institutet eller företaget ska försättas i resolution enligt 5–10 §§.

Om Riksgäldskontoret finner att det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i institutet eller företaget, ska Riksgäldskontoret omgående underrätta Finansinspektionen och andra relevanta myndigheter.

Även utan en sådan underrättelse som avses i första stycket får Riksgäldskontoret besluta om resolution av ett holdingföretag enligt 8 §, om resolutionsförutsättningarna konstaterats vara uppfyllda för ett EES-institut som är dotterföretag till holdingföretaget, eller om resolution av ett moderföretag enligt 11 § eller om åtgärder mot en EES-filial enligt 12 §.

I fråga om resolution av ett institut eller ett företag som ingår i en gränsöverskridande koncern ska Riksgäldskontoret tillämpa 9 kap.

Förutsättningar för resolution

Institut

5 § Riksgäldskontoret ska försätta ett institut i resolution om

1. Finansinspektionen har fastställt att institutet fallerar eller att det är sannolikt att institutet kommer att falla,

2. det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i institutet, och

3. resolution är nödvändigt med hänsyn till det allmännas intresse.

Resolution ska anses vara i det allmännas intresse, om

1. åtgärden är nödvändig för att uppnå ett eller flera av ändamålen i 1 kap. 6 §,

2. åtgärden står i proportion till ändamålen, och

3. en avveckling av institutet genom konkurs eller likvidation inte skulle uppnå ändamålen i lika hög grad.

Prövningen av villkoret i första stycket 2 ska föregås av samråd med Riksbanken och Finansinspektionen.

Trots första stycket får Riksgäldskontoret besluta att inte försätta institutet i resolution, om dess moderföretag eller ett institut som omfattas av gruppbase-rad tillsyn i samma koncern har försatts eller ska försättas i resolution och separata resolutionsåtgärder mot institutet inte bedöms som nödvändiga för att uppnå något av ändamålen i 1 kap. 6 §.

Finansiellt institut

6 § Riksgäldskontoret får försätta ett finansiellt institut som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 a i resolution, om dess moderföretag omfattas av gruppbase-rad tillsyn och både det finansiella institutet och moderföretaget uppfyller de förutsättningar för resolution som anges i 5 §.

I fråga om ett utländskt moderföretag ska den utländska myndighet som ansvarar för moderföretaget ha konstaterat att förutsättningar för resolution är uppfyllda enligt lagstiftningen i det landet.

7 § Riksgäldskontoret får försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 b–2 d i resolution, om

1. ett institut, ett EES-institut eller ett tredjelandsinstitut som är dotterföretag till holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution, och

2. holdingföretaget uppfyller de förutsättningar för resolution som anges i 5 §.

I fråga om ett EES-institut eller tredjelandsinstitut ska den utländska myndighet som ansvarar för institutet ha konstaterat att förutsättningarna för resolution är uppfyllda enligt lagstiftningen i det landet.

8 § Riksgäldskontoret får försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 b–2 d i resolution trots att det inte uppfyller förutsättningarna för resolution i 5 §, om

1. ett institut eller ett EES-institut som är dotterföretag till holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution,

2. institutets eller EES-institutets fallissemang hotar koncernen som helhet eller insolvensrätten kräver att koncernen behandlas som en helhet, och

3. resolutionsåtgärder mot holdingföretaget är nödvändiga för resolutionen av ett institut eller ett EES-institut eller av hela koncernen.

I fråga om ett EES-institut ska den utländska myndighet som ansvarar för institutet ha konstaterat att förutsättningarna för resolution är uppfyllda enligt lagstiftningen i det landet.

9 § Riksgäldskontoret får inte försätta ett holdingföretag med blandad verksamhet i resolution med stöd av 7 eller 8 §, om institutet eller EES-institutet innehas direkt eller indirekt av ett mellanliggande finansiellt holdingföretag. I sådana fall får i stället det finansiella holdingföretaget försättas i resolution.

10 § Vid prövningen enligt 7 § första stycket 1 eller 8 § första stycket 1 får Riksgäldskontoret bortse från koncerninterna kapitalöverföringar eller förlustdelningsarrangemang.

Om holdingföretaget är hemmahörande i ett annat land inom EES eller om bedömningen avser ett EES-institut, får första stycket endast tillämpas efter överenskommelse med resolutionsmyndigheten som ansvarar för holdingföretaget eller EES-institutet.

Resolution och åtgärder i samband med ett resolutionsförfarande i tredjeland

Moderföretag

11 § Riksgäldskontoret får försätta ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 och som är moderföretag till ett tredjelandsinstitut i resolution, om

1. relevant myndighet i det land där tredjelandsinstitutet har sitt huvudkontor har beslutat att tredjelandsinstitutet uppfyller förutsättningarna för resolution enligt lagstiftningen i det landet, och

2. det är nödvändigt med hänsyn till det allmänna intresset enligt 5 § andra stycket.

12 § Om en EES-filial i Sverige inte omfattas av ett resolutionsförfarande i tredjeland eller om Riksgäldskontoret inte har erkänt resolutionsförfarandet enligt 26 kap. 2–4 §§, får Riksgäldskontoret vidta åtgärder enligt 15 kap. 1 §, 3 § första stycket 6 samt 4 och 17 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 1, 6 och 15 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden mot filialen, om det är nödvändigt med hänsyn till det allmänna intresset enligt 5 § andra stycket och

1. filialen inte uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla villkoren för filialtillståndet och det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle återställa filialens efterlevnad av villkoren eller förhindra att den fallerar,

2. tredjelandsinstitutet saknar vilja eller förmåga, eller sannolikt kommer att sakna förmåga, att på förfallodagen fullgöra sina förpliktelser mot borgenärer inom EES, och det är utrett att resolutions- eller annat insolvensförfarande mot tredjelandsinstitutet inte har inletts eller kommer att inledas inom rimlig tid i det land där det har sitt huvudkontor, eller

3. relevant myndighet i det land där tredjelandsinstitutet har sitt huvudkontor har inlett ett resolutionsförfarande mot tredjelandsinstitutet eller underrättat Riksgäldskontoret att den avser att inleda ett sådant förfarande.

Riksgäldskontoret ska underrätta den relevanta myndigheten i det land där tredjelandsinstitutet har sitt huvudkontor om åtgärder som vidtagits med stöd av denna paragraf.

Offentliggörande och registrering

13 § Riksgäldskontoret ska så snart som möjligt offentliggöra ett beslut att försätta ett institut eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 i resolution.

14 § Om ett institut eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 försätts i resolution, ska Riksgäldskontoret genast anmäla beslutet till Bolagsverket för registrering. Detsamma gäller för Riksgäldskontorets beslut att avsluta resolutionen. Riksgäldskontoret ska även för registrering underrätta Bolagsverket när allmän förvaltningsdomstol har upphävt ett beslut att försätta institutet eller företaget i resolution.

9 kap. Beslutsförfarande för gränsöverskridande koncerner

Ett dotterföretag uppfyller förutsättningarna för resolution

Om Riksgäldskontoret ansvarar för dotterföretaget

1 § Om ett dotterföretag i en gränsöverskridande koncern uppfyller förutsättningarna för resolution enligt 8 kap., ska Riksgäldskontoret omgående underrätta medlemmarna i resolutionskollegiet för koncernen om detta och om de resolutions- eller insolvensåtgärder som Riksgäldskontoret anser vara lämpliga att vidta mot företaget.

2 § Åtgärder som Riksgäldskontoret underrättat om enligt 1 § får vidtas mot dotterföretaget, om den utländska samordnande resolutionsmyndigheten be-

dömer att åtgärderna sannolikt inte leder till att förutsättningarna för resolution uppfylls för en koncernenhet i ett annat land inom EES eller om den samordnande resolutionsmyndigheten inte har föreslagit en koncernresolutionsordning inom 24 timmar från det att den tagit emot underrättelsen eller den längre tid som Riksgäldskontoret godkänt.

3 § Om den samordnande resolutionsmyndigheten inom den tidsfrist som anges i 2 § föreslår en koncernresolutionsordning, ska Riksgäldskontoret försöka komma överens med den samordnande resolutionsmyndigheten och andra berörda resolutionsmyndigheter om att genomföra koncernresolutionsordningen.

Om en överenskommelse enligt första stycket inte kan träffas får Riksgäldskontoret, om myndigheten själv inte haft invändningar mot den föreslagna koncernresolutionsordningen, komma överens med de resolutionsmyndigheter som inte heller haft invändningar, om en koncernresolutionsordning som omfattar koncernföretag hemmahörande i Sverige.

Riksgäldskontoret ska fatta beslut i enlighet med en överenskommelse som myndigheten ingår enligt denna paragraf.

4 § Om någon överenskommelse enligt 3 § inte träffas, får Riksgäldskontoret försätta dotterföretaget i resolution och vidta resolutions- eller insolvensåtgärder mot dotterföretaget.

Vid beslut enligt första stycket ska innehållet i den koncernresolutionsplan som upprättats enligt 3 kap. samt åtgärdernas potentiella effekter på det finansiella systemets stabilitet i de berörda länderna inom EES och på andra delar av koncernen beaktas.

Riksgäldskontoret ska underrätta den samordnande resolutionsmyndigheten och de övriga berörda resolutionsmyndigheterna om skälen för sitt beslut enligt första stycket och om åtgärder som myndigheten avser att vidta.

Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet

5 § Om Riksgäldskontoret i egenskap av samordnande resolutionsmyndighet får en sådan underrättelse som avses i artikel 91.1 i krishanteringsdirektivet från en resolutionsmyndighet i ett land inom EES, gäller 6–8 §§.

6 § Riksgäldskontoret ska bedöma effekterna av de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som anges i underrättelsen för andra koncernföretag hemmahörande inom EES.

Om Riksgäldskontoret anser att meddelade åtgärder sannolikt leder till att förutsättningarna för resolution enligt artikel 32 eller 33 i krishanteringsdirektivet uppfylls för ett koncernföretag i ett annat land inom EES än det som lämnat underrättelsen, ska Riksgäldskontoret, senast inom 24 timmar efter det att myndigheten tagit emot underrättelsen eller den längre tid som godkänns av den underrättande myndigheten, föreslå en koncernresolutionsordning.

Bedömningarna enligt första och andra styckena ska ske efter samråd med medlemmarna i resolutionskollegiet för koncernen.

7 § Riksgäldskontoret ska försöka komma överens med övriga berörda resolutionsmyndigheter om koncernresolutionsordningen. Om en överenskommelse

träffas, ska Riksgäldskontoret fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen.

8 § Om det inte är möjligt att träffa en överenskommelse, får Riksgäldskontoret, om förutsättningarna i 8 kap. är uppfyllda, försätta ett företag som myndigheten ansvarar för i resolution och vidta resolutions- eller insolvensåtgärder mot företaget.

Vid beslut enligt första stycket gäller inte kravet på underrättelse enligt 10 §.

Riksgäldskontoret ansvarar för ett dotterföretag men är inte underrättande myndighet

9 § Om Riksgäldskontoret i andra fall än de som anges i 1 och 5 §§ ansvarar för ett företag som omfattas av en koncernresolutionsordning, gäller 3 och 4 §§.

Moderföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution

Riksgäldskontoret ansvarar för moderföretaget

10 § Om ett moderföretag, som Riksgäldskontoret ansvarar för och som ingår i en gränsöverskridande koncern, uppfyller förutsättningarna för resolution enligt 8 kap., ska Riksgäldskontoret omgående lämna underrättelse om detta och lämpliga resolutions- eller insolvensåtgärder till medlemmarna i resolutionskollegiet för koncernen.

Resolutions- eller insolvensåtgärder enligt första stycket får omfatta en koncernresolutionsordning, om

1. resolutionsåtgärder eller andra åtgärder mot moderföretaget sannolikt leder till att förutsättningarna för resolution enligt artikel 32 eller 33 i krishanteringsdirektivet uppfylls för något annat koncernföretag som inte är hemmahörande i Sverige,

2. resolutionsåtgärder eller andra åtgärder mot moderföretaget inte är tillräckliga för att stabilisera situationen eller sannolikt inte kommer att leda till ett optimalt resultat,

3. en utländsk resolutionsmyndighet inom EES fastställer att förutsättningarna för resolution enligt artikel 32 eller 33 i krishanteringsdirektivet är uppfyllda för ett eller flera dotterföretag som den ansvarar för, eller

4. resolutionsåtgärder eller andra åtgärder på koncernnivå kommer att omfatta dotterföretag på ett sätt som gör att en koncernresolutionsordning är lämplig.

11 § Om Riksgäldskontoret inte föreslår en koncernresolutionsordning ska myndigheten, efter samråd med medlemmarna i resolutionskollegiet, fatta beslut om resolution och resolutions- eller insolvensåtgärder.

Vid beslut enligt första stycket ska Riksgäldskontoret följa den koncernresolutionsplan som beslutats enligt 3 kap., om det inte bedöms att resolutionsändamålen uppnås effektivare med hjälp av andra åtgärder än de som anges i planen, samt beakta den finansiella stabiliteten i de länder inom EES som berörs.

12 § Om Riksgäldskontoret föreslår en koncernresolutionsordning, gäller 7 och 8 §§.

Riksgäldskontoret ansvarar för ett dotterföretag men inte för det som fallerar

13 § Om en utländsk resolutionsmyndighet har lagt fram en koncernresolutionsordning för ett moderföretag till ett dotterföretag som Riksgäldskontoret ansvarar för, gäller 3 och 4 §§.

Gemensamma bestämmelser

14 § Ett beslut om en koncernresolutionsordning som fattas av en utländsk resolutionsmyndighet efter överenskommelse med en eller flera resolutionsmyndigheter eller på grund av att resolutionsmyndigheterna inte har kommit överens, gäller i Sverige.

15 § Åtgärder enligt detta kapitel ska vidtas så snart som möjligt.

10 kap. Följder av ett beslut om resolution för ägare och ledning

Riksgäldskontoret tar kontroll

1 § När Riksgäldskontoret har beslutat att ett företag ska försättas i resolution, övertar myndigheten

1. ägarnas rätt att rösta för aktierna eller andelarna vid stämman, eller
2. i en sparbank, huvudmännens rätt att besluta i ärenden vid sparbankstämman.

I syfte att uppnå resolutionsändamålen får Riksgäldskontoret vidare utöva kontroll över företaget genom att ta över ägarnas, huvudmännens, styrelsens och den verkställande direktörens rättigheter och befogenheter i den utsträckning myndigheten anser nödvändigt.

Föreläggande att vidta resolutionsåtgärder

2 § Riksgäldskontoret får förelägga företaget i resolution att vidta en eller flera resolutionsåtgärder.

Ledningen i ett företag i resolution

3 § Riksgäldskontoret ska utse en ny styrelse och verkställande direktör för ett företag i resolution. Detta gäller dock inte om det är nödvändigt för att uppnå resolutionsändamålen att en eller flera styrelseledamöter eller den verkställande direktören behåller sina uppdrag.

11 kap. Hinder mot exekutiva åtgärder och vissa rättshandlingar knutna till resolution

Hinder mot exekutiva åtgärder

1 § Under den tid resolution pågår får utmätning eller annan verkställighet enligt utsökningsbalken inte äga rum mot företaget. Handräkning enligt lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl. får inte ske.

Under den tid resolution pågår, får inte heller beslut om kvarstad eller betalningssäkring meddelas mot företaget.

Vilandeförklaring av rättsprocesser

2 § När ett företag har försatts i resolution, får Riksgäldskontoret ansöka om att en domstol eller motsvarande organ vilandeförklarar en rättsprocess som företaget i resolution är part i.

Domstolen, eller det motsvarande organet, får vilandeförklara rättsprocessen om det krävs för att uppnå resolutionsändamålen.

Hinder mot att utöva vissa rättshandlingar

3 § En motpart till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket får på grund av ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd, eller en händelse som har ett direkt samband med ett sådant beslut, inte

1. säga upp eller häva ett avtal med företaget,
2. ändra villkoren i ett avtal med företaget,
3. ställa in fullgörelse av en förpliktelse mot företaget,
4. kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,
5. omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse (nettning),
6. tillämpa en slutavräkningsklausul, eller
7. ta emot, förfoga över eller ta i anspråk en säkerhet i tillgångar som tillhör företaget.

Ett sådant beslut eller en sådan händelse som anges i första stycket utgör inte ett kollektivt obeståndsförfarande enligt lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden.

Första och andra styckena gäller endast om

1. företaget fortsätter att fullgöra väsentliga skyldigheter enligt avtalet i förhållande till motparten, eller
2. företaget inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av ett beslut av Riksgäldskontoret enligt 13 kap. 2, 7, 8, 11 eller 12 §.

4 § Ett avtalsvillkor i strid med 3 § är ogiltigt.

5 § Ett förbud enligt 3 § gäller även för en motpart till

1. ett dotterföretag till ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket, om ett företag inom koncernen svarar för fullgörelse av dotterföretagets förpliktelser, eller
2. ett annat företag inom koncernen, om motpartens rätt grundar sig på ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd som riktar sig mot något annat företag inom koncernen eller på en händelse som har ett direkt samband med ett sådant beslut.

6 § Om Riksgäldskontoret har erkänt ett resolutionsförfarande i tredjeland i enlighet med 26 kap. 2 §, ska ett sådant förfarande betraktas som ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd vid tillämpning av 3–5 §§.

7 § Bestämmelserna i 3–6 §§ ska anses vara internationellt tvingande regler i den mening som avses i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I), i den ursprungliga lydelsen.

12 kap. Resolutionsåtgärder

Vad som är resolutionsåtgärder

1 § När ett företag har försatts i resolution, får Riksgäldskontoret använda sig av följande resolutionsåtgärder:

1. Vidta åtgärder som anges i 10 kap. 2 §, 13 kap. 1, 2, 7, 8, 11 och 12 §§, 14 kap. 2–5 §§, 16 kap. 1, 3 och 4 §§, 17 kap. 7 och 9 §§, 18 kap. 8 och 10 §§, 19 kap. 7 och 9 §§, 20 kap. 1 och 4 §§, 21 kap. 16 och 18 §§ samt 28 kap. 2 §.

2. Tillämpa följande resolutionsverktyg:

- a) försäljningsverktyget enligt 17 kap.,
- b) broinstitutetsverktyget enligt 18 kap.,
- c) avskiljandeverktyget enligt 19 kap., eller
- d) skuldnedskrivningsverktyget enligt 21 kap.

3. Tillsätta en särskild förvaltare enligt 15 kap. 1 §.

Dessutom får regeringen använda något av de statliga stabiliseringsverktygen under de förutsättningar som anges i 22 kap.

Tillämpningsprinciper

2 § Riksgäldskontoret ska vidta de resolutionsåtgärder som är nödvändiga med hänsyn till det allmänna intresset och som bäst uppfyller resolutionsändamålen i det enskilda fallet.

När Riksgäldskontoret vidtar resolutionsåtgärder, ska myndigheten sträva efter att minimera resolutionskostnaderna och undvika onödig värdeförstörelse.

Om resolutionsåtgärder leder till konflikt mellan två eller flera resolutionsändamål, ska Riksgäldskontoret, om inte annat framgår av denna lag, väga ändamålen mot varandra med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet.

3 § Sådana krav på godkännande eller medgivande eller förfarandekrav vid underrättelser som gäller enligt annan författning, avtal eller på annan grund ska inte utgöra hinder för Riksgäldskontoret att vidta resolutionsåtgärder.

Första stycket gäller inte om något annat anges i denna lag eller föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen.

4 § När resolutionsåtgärder vidtas ska aktiebolagslagen (2005:551) och lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden inte tillämpas i de delar som motsvarar

– artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/56/EG av den 26 oktober 2005 om gränsöverskridande fusioner av bolag med begränsat ansvar, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/35/EU av den 5 april 2011 om fusioner av aktiebolag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU, och

– artiklarna 10, 19.1, 29.1–29.3, 31.2 första stycket, 33–36 och 40–42 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU.

Offentliggörande

5 § Riksgäldskontoret ska så snart som möjligt offentliggöra ett beslut att vidta resolutionsåtgärder.

Om Riksgäldskontoret fattar beslut enligt 13 kap. 2, 7, 8, 11 eller 12 §, ska myndigheten även offentliggöra villkoren för åtgärden och den tidsperiod som åtgärden gäller.

Resolutionsåtgärder beträffande ett företag i en koncern

6 § Om ett företag ingår i en koncern, ska Riksgäldskontoret utforma de resolutionsåtgärder som vidtas mot företaget på ett sätt som

1. minimerar påverkan på andra koncernföretag och på koncernen som helhet, och
2. minimerar de negativa effekterna på den finansiella stabiliteten inom EES, särskilt i de länder där koncernen är verksam.

Anställda och deras representanter

7 § Riksgäldskontorets beslut om resolutionsåtgärder ska inte påverka de anställdas rätt till arbetstagarrepresentanter i styrelsen enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för privatanställda.

8 § När Riksgäldskontoret vidtar en resolutionsåtgärd som berör de anställda, bör myndigheten informera och samråda med representanter för de anställda.

Det ekonomiska utfallet

9 § När försäljningsverktyget, broinstitutsvetkyget eller avskiljandeverktyget används för att överföra vissa tillgångar eller förpliktelser från ett företag i resolution, ska Riksgäldskontoret sträva efter att det ekonomiska utfallet för ägare och borgenärer vars fordringar inte överförts inte blir sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation vid den tidpunkt då beslutet om resolution fattades.

10 § När skuldnedskrivningsverktyget används, ska Riksgäldskontoret sträva efter att det ekonomiska utfallet för ägare och borgenärer vars fordringar har skrivits ned eller konverterats till aktier eller andra äganderättsinstrument inte blir sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation vid den tidpunkt då beslutet om resolution fattades.

11 § När medel från insättningsgarantisystemet tillförs enligt 7 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, ska Riksgäldskontoret sträva efter att det ekonomiska utfallet för insättningsgarantisystemet inte blir sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation vid den tidpunkt då beslutet om resolution fattades.

Egendom i tredjeland

12 § Om Riksgäldskontoret har beslutat att vidta en resolutionsåtgärd som avser tillgångar i tredjeland eller aktier eller andra äganderättsinstrument, rättigheter eller förpliktelser som styrs av lagstiftningen i ett sådant land, ska myndigheten antingen

1. förvalta aktierna, de andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna eller rättigheterna och uppfylla skyldigheterna för mottagarens räkning, till dess beslutet får verkan, eller

2. upphäva sitt beslut om det visar sig högst osannolikt att åtgärden kommer att få avsedd verkan.

Om ett beslut upphävs enligt första stycket 2, ska transaktioner eller andra åtgärder som vidtagits för att verkställa det upphävda beslutet återgå eller återställas.

13 kap. Beslut om ändring av vissa avtalsvillkor och om förbud mot att fullgöra förpliktelser, ta i anspråk säkerheter och att företa vissa rättshandlingar

Ändring av löptider och räntevillkor

1 § I fråga om kvalificerade skulder och relevanta kapitalinstrument som tillkommit innan ett företag försatts i resolution får Riksgäldskontoret besluta att

1. ändra löptiden för skulden,
2. ändra den ränta som ska betalas för skulden, eller
3. ändra dagen då räntan förfaller till betalning.

Första stycket gäller inte för en skuld som är säkerställd.

Förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser

2 § Riksgäldskontoret får besluta att ett företag som är försatt i resolution tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller en leveransförpliktelse som följer av ett avtal som har ingåtts av företaget.

Om Riksgäldskontoret fattat ett beslut enligt första stycket, behöver inte heller motparten fullgöra sin betalnings- eller leveransförpliktelse enligt avtalet.

3 § Ett beslut av Riksgäldskontoret enligt 2 § första stycket gäller från offentliggörandet av beslutet enligt 12 kap. 5 § och som längst till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

4 § Om en betalnings- eller leveransförpliktelse skulle ha fullgjorts under den tid som Riksgäldskontoret beslutat om enligt 3 §, ska förpliktelsen fullgöras så snart tiden har gått ut.

5 § Ett beslut enligt 2 § första stycket får inte avse

1. kvalificerade insättningar,
2. överföringsuppdrag avseende betalningar eller leveranser av finansiella instrument som har lagts in i ett anmält avvecklingssystem,
3. betalnings- eller leveransförpliktelser som ska fullgöras mot centrala motparter och centralbanker, eller
4. finansiella instrument och medel som omfattas av lagen (1999:158) om investerarskydd.

6 § Om ett företag i resolution fullgör en betalnings- eller leveransförpliktelse i strid med ett beslut enligt 2 § första stycket, ska betalningen eller leveransen ändå gälla, om Riksgäldskontoret inte visar att motparten kände till beslutet eller att det förekom omständigheter som gav motparten skälig anledning att anta att Riksgäldskontoret hade fattat ett sådant beslut.

Förbud mot att ta i anspråk säkerheter

7 § Riksgäldskontoret får besluta att en borgenär till ett företag i resolution inte får ta i anspråk en säkerhet som har ställts ut i tillgångar som tillhör företaget.

Förbudet får gälla från offentliggörandet enligt 12 kap. 5 § och som längst till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

8 § Om Riksgäldskontoret har beslutat att försätta något annat företag inom samma koncern som företaget enligt 7 § i resolution eller att vidta en sådan åtgärd som anges i 12 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 mot ett sådant företag, ska Riksgäldskontoret fatta ett särskilt beslut om förbud mot att ta i anspråk säkerheter med avseende på det företaget. Innehållet i beslutet ska motsvara innehållet i det beslut som fattas enligt 7 §.

9 § Ett beslut enligt 7 eller 8 § får inte avse en marginalsäkerhet eller annan panträtt som har ställts ut i samband med deltagande i ett anmält avvecklings-system eller som innehas av en centralbank eller en central motpart.

10 § Om en borgenär tar i anspråk en säkerhet i strid med ett beslut enligt 7 eller 8 §, ska rättshandlingen ändå gälla, om Riksgäldskontoret inte visar att borgenären kände till beslutet eller att det förekom omständigheter som gav borgenären skälig anledning att anta att Riksgäldskontoret hade fattat ett sådant beslut.

Förbud mot att utöva vissa rättshandlingar

11 § Riksgäldskontoret får besluta att en motpart till ett företag i resolution inte får

1. säga upp eller häva ett avtal med företaget,
2. ändra villkoren i ett avtal med företaget,
3. ställa in fullgörelsen mot företaget,
4. kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,
5. omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse, eller
6. tillämpa en slutavräkningsklausul.

Första stycket gäller endast om företaget fortsätter att fullgöra väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten.

Förbudet får gälla från offentliggörandet enligt 12 kap. 5 § och som längst till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

12 § Riksgäldskontoret får besluta att en motpart till ett dotterföretag till ett företag i resolution inte får vidta en sådan åtgärd som anges i 11 § första stycket beträffande ett avtal med dotterföretaget, om

1. företaget i resolution svarar för fullgörelse av dotterföretagets förpliktelser, och
2. grunden för att vidta åtgärden är obestånd hos företaget i resolution eller dess finansiella ställning i övrigt.

Vid ett beslut enligt första stycket gäller 11 § andra och tredje styckena.

13 § När Riksgäldskontoret har beslutat om en överföring enligt 17 kap. 2 §, 18 kap. 1 § eller 19 kap. 1 §, får myndigheten fatta ett beslut enligt 12 § endast om

1. samtliga dotterföretagets tillgångar och förpliktelser som är hänförliga till avtalet har överförts till mottagaren, eller
2. myndigheten ser till att avtalsförpliktelserna säkerställs på annat sätt.

14 § Ett beslut enligt 11 eller 12 § får inte avse avtal som

1. är hänförliga till ett anmält avvecklingssystem, eller
2. företaget i resolution har ingått med centralbanker eller centrala motparter.

15 § En motpart till ett företag i resolution eller ett dotterföretag till ett företag i resolution får vidta en sådan åtgärd som anges i 11 § första stycket före utgången av den tid som Riksgäldskontoret beslutat om enligt 11 § tredje stycket, om myndigheten underrättar motparten om

1. att de rättigheter och förpliktelser som omfattas av avtalet inte ska överföras till en mottagare, eller
2. att de skulder som omfattas av avtalet inte ska skrivas ned eller konverteras genom användning av skuldnedskrivningsverktyget.

16 § Om de rättigheter och förpliktelser som omfattas av avtalet har överförts till en mottagare, får motparten efter utgången av den tid som Riksgäldskontoret beslutat om enligt 11 § tredje stycket vidta en sådan åtgärd som anges i 11 § första stycket endast om mottagaren vid eller efter mottagandet inte fullgör väsentliga avtalsförpliktelser.

17 § Om en motpart till ett företag i resolution vidtar en åtgärd i strid med ett beslut enligt 11 eller 12 §, ska åtgärden ändå gälla, om Riksgäldskontoret inte visar att motparten kände till beslutet eller att det förekom omständigheter som gav motparten skälig anledning att anta att Riksgäldskontoret hade fattat ett sådant beslut.

14 kap. Kompletterande befogenheter

1 § När Riksgäldskontoret beslutar om resolution eller vidtar en resolutionsåtgärd, får myndigheten vidta åtgärder som anges i 2–4 §§, om det är nödvändigt för att säkerställa verkställigheten av ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd eller för att uppnå ett eller flera resolutionsändamål.

2 § Riksgäldskontoret får besluta att en innehavare av aktier i ett företag i resolution eller av andra äganderättsinstrument som har getts ut av företaget inte får förvärva ytterligare sådana aktier eller äganderättsinstrument.

3 § Riksgäldskontoret får begära att

1. en börs ska avslå en begäran om upptagande till handel på en reglerad marknad av ett finansiellt instrument som har getts ut av ett företag i resolution eller besluta att ett sådant finansiellt instrument inte längre ska vara upptaget till handel enligt 15 kap. 11 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

2. en börs med tillstånd enligt 13 kap. 12 § andra stycket 1 lagen om värdepappersmarknaden eller ett värdepappersinstitut med tillstånd enligt 2 kap. 1 § 8 samma lag ska avslå en ansökan om att ett finansiellt instrument som har getts ut av ett företag i resolution ska handlas på en handelsplattform eller besluta att ett sådant finansiellt instrument inte längre ska handlas på en handelsplattform enligt 11 kap. 11 a § samma lag,

3. Finansinspektionen utför en prövning enligt 22 kap. 2 a § lagen om värdepappersmarknaden.

Riksgäldskontoret får även begära att en behörig myndighet i ett annat land inom EES fattar motsvarande beslut.

4 § Riksgäldskontoret får besluta att ett avtal som ett företag i resolution är part i ska sägas upp med omedelbar verkan eller att villkoren i avtalet ska ändras.

15 kap. Särskild förvaltare

1 § Riksgäldskontoret får utse en särskild förvaltare i ett företag som är försatt i resolution. När en särskild förvaltare har utsetts, ska Riksgäldskontoret anmäla detta för registrering hos Bolagsverket.

2 § Den särskilda förvaltaren ska inom sitt uppdrag vidta alla de åtgärder som främjar de relevanta resolutionsändamålen och genomföra resolutionsåtgärder i enlighet med de instruktioner som Riksgäldskontoret gett.

Om styrelsen eller den verkställande direktören i ett företag som är försatt i resolution fattar ett beslut eller vidtar en åtgärd utan samtycke från förvaltaren, inverkar detta inte på rättshandlingens giltighet.

3 § Den särskilda förvaltaren ska ha den insikt och erfarenhet som uppdraget kräver och även i övrigt vara lämplig för uppdraget.

Förvaltaren får inte stå i sådant förhållande till någon ägare, borgenär eller någon annan som kan rubba förtroendet för hans eller hennes opartiskhet vid utförandet av uppdraget. Det får inte heller i övrigt finnas någon omständighet som medför att förtroendet för honom eller henne kan rubbas.

Förvaltaren ska omedelbart underrätta Riksgäldskontoret om omständigheter som kan medföra jäv för honom eller henne.

Om förvaltaren begär att få bli entledigad och visar skäl till det, ska Riksgäldskontoret entlediga förvaltaren.

4 § Den särskilda förvaltaren ska upprätta och till Riksgäldskontoret lämna in en skriftlig rapport i samband med att förvaltarskapet inleds och avslutas. Riksgäldskontoret får ange när förvaltaren ska lämna in skriftliga rapporter under pågående uppdrag.

5 § Den särskilda förvaltaren får utses för en period av högst ett år. Riksgäldskontoret får förlänga uppdraget, om det finns skäl för det.

Riksgäldskontoret får, med omedelbar verkan, skilja förvaltaren från sitt uppdrag.

16 kap. Åtgärder mot ägare

1 § Om ett företag i resolution är ett aktiebolag, ska Riksgäldskontoret, innan eller i samband med att myndigheten vidtar en resolutionsåtgärd som kan leda till att någon borgenär drabbas av förluster eller får sin fordran helt eller delvis konverterad, besluta att bolagets aktiekapital ska minskas i proportion till bolagets förluster enligt en värdering enligt 7 kap.

2 § Om företaget i resolution har ett positivt värde, får Riksgäldskontoret besluta att innehavare av skuldförbindelser som företaget har ingått ska byta sina fordringar mot aktier eller andra andelar i företaget (konvertering). Konverteringen ska ske till en omräkningskurs som väsentligt minskar ägarnas andel i företaget.

3 § Riksgäldskontoret får i samband med beslut om att minska aktiekapitalet enligt 1 § besluta att

1. dra in befintliga aktier, eller
2. överföra befintliga aktier till en borgenär som har fått sin fordran helt eller delvis nedskrivna.

4 § Om ett företag i resolution är en medlemsbank eller en ekonomisk förening, ska Riksgäldskontoret, innan eller i samband med att myndigheten vidtar en resolutionsåtgärd som kan leda till att någon borgenär drabbas av för-

luster eller får sin fordran helt eller delvis konverterad, besluta att minska andelarnas värde i proportion till föreningens förluster enligt en värdering enligt 7 kap.

5 § Beslut som Riksgäldskontoret fattar enligt 1–4 §§ är bindande för företaget i resolution och för berörda ägare och borgenärer.

En av Riksgäldskontoret beslutad kapitalminskning ska antecknas i aktiebolagsregistret, föreningsregistret eller bankregistret.

17 kap. Försäljningsverktyget

Definition av försäljningsverktyget

1 § Med försäljningsverktyget avses en sådan överföring som anges i 2 § från ett företag i resolution eller från någon annan än företaget till en förvärvare som inte är ett broinstitut enligt 18 kap. 2 § eller ett tillgångsförvaltningsbolag enligt 19 kap. 2 §.

Generellt om överföring

2 § Riksgäldskontoret får använda försäljningsverktyget för att

1. från företaget överföra tillgångar eller förpliktelser, eller
2. från någon annan än företaget överföra aktier och andra äganderättsinstrument som företaget har gett ut.

Återföring

3 § Riksgäldskontoret får föra tillbaka överförda tillgångar eller förpliktelser till företaget eller den förra ägaren eller innehavaren, om överföringen har genomförts i strid med villkoren i beslutet om överföring eller om Riksgäldskontoret och förvärvaren har enats om att tillgångarna eller förpliktelserna ska föras tillbaka.

4 § Riksgäldskontorets beslut om överföring ska ange under vilken tid återföring får ske och de villkor i övrigt som ska gälla för återföring.

5 § Den som har fått ersättning vid en överföring ska betala tillbaka ersättningen om en återföring sker.

Den som är mottagare vid en återföring är skyldig att ta emot de tillgångar och förpliktelser som förs tillbaka.

Rätten till tillgångar och förpliktelser som överförs

6 § Vid en överföring förlorar ägarna till företaget och företagens borgenärer sin rätt till de överförda tillgångarna och förpliktelserna.

7 § Skyldigheter eller ansvarsförbindelser som hänför sig till de tillgångar eller förpliktelser som överförs ska inte gälla mot förvärvaren, om Riksgäldskontoret särskilt beslutar om det.

Första stycket gäller inte för sådana säkerhetsrätter som avses i 23 kap. 4 §.

Ägares och borgenärs rätt till ersättning enligt denna lag utgör inte en sådan skyldighet eller ansvarsförbindelse som avses i första stycket.

Förvärvarens rättsliga ställning efter en överföring

8 § Vid en överföring övertar förvärvaren de rättigheter och förpliktelser som följer med det som överförs. Förvärvaren går in som part i stället för företaget i de avtal som överförs.

Medlemskap eller rätt att delta i betalnings-, clearing- och avvecklingssystem, handelsplattformar, reglerade marknader eller system för ersättning till insättare och investerare får överföras om förvärvaren uppfyller kraven för medlemskap eller deltagande i sådana system.

Om förvärvaren inte har ett tillräckligt kreditbetyg, ska det dock inte utgöra hinder för överföring av medlemskap eller en rätt att delta i sådana system.

Riksgäldskontoret får besluta att förvärvaren får utöva rättigheter enligt andra stycket i högst 24 månader från det att rättigheten överförs, även om förvärvaren inte uppfyller kraven för medlemskap eller deltagande. På begäran av förvärvaren får Riksgäldskontoret förlänga tiden.

Samarbetskyldighet

9 § Riksgäldskontoret får förelägga företaget och förvärvaren att bistå varandra med särskilt angivna informations- och understödsåtgärder.

Villkor, försäljningsprocess och ersättning

10 § En överföring ska ske på affärsmässiga villkor. Vid bedömningen av vad som utgör affärsmässiga villkor ska den värdering som gjorts enligt 7 kap. beaktas.

11 § När försäljningsverktyget används, ska Riksgäldskontoret bjuda ut äganderättsinstrument som getts ut av företaget eller dess tillgångar eller förpliktelser till försäljning på marknaden.

Ett erbjudande om försäljning

1. ska vara öppet för insyn,
2. ska ge en rättvisande bild av företaget och dess tillgångar och förpliktelser samt av äganderättsinstrument som har getts ut av företaget,
3. får inte på ett otillbörligt sätt gynna eller missgynna potentiella köpare,
4. får inte ge upphov till intressekonflikter,
5. ska beakta behovet av att uppnå en snabb resolution, och
6. ska syfta till att få högsta möjliga pris vid försäljningen.

12 § Riksgäldskontoret får använda försäljningsverktyget utan att iakttä kraven i 11 §, om ett förfarande enligt 11 § första stycket eller uppfyllande av krav enligt 11 § andra stycket förhindrar eller försvårar att resolutionsändamålen uppnås.

13 § Den ersättning som ska betalas av en förvärvare vid en överföring ska tillfalla

1. företaget, om överföringen avser företagets tillgångar eller förpliktelser, och

2. den förra ägaren eller innehavaren, om överföringen avser aktier eller andra äganderättsinstrument som ägdes eller innehades av någon annan än företaget.

Från ersättningen får Riksgäldskontoret, för sin egen eller för resolutionsreservens räkning, göra avdrag för kostnader som har uppstått i samband med överföringen.

Prövning av ägares lämplighet

14 § Om försäljningsverktyget används för att överföra aktier i sådan omfattning att förvärvet kräver tillstånd enligt 14 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 24 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, ska Finansinspektionen handlägga ett sådant ärende skyndsamt.

15 § Om aktier överförs utan att Finansinspektionen har prövat frågan om tillstånd för förvärvet, ska rösträtten för aktierna utövas av Riksgäldskontoret.

Finansinspektionen ska skriftligen meddela Riksgäldskontoret och förvärvaren så snart som möjligt efter det att inspektionen har fattat beslut avseende tillstånd för förvärvet.

Om Finansinspektionen beslutar att ge tillstånd till förvärvaren, ska förvärvaren utöva rösträtten för aktierna från det att denne och Riksgäldskontoret har tagit emot ett sådant meddelande som avses i andra stycket.

16 § Om Finansinspektionen beslutar att inte ge tillstånd till förvärvaren, får Riksgäldskontoret förelägga förvärvaren att avyttra aktierna inom en frist som fastställs av myndigheten.

Under denna frist får Finansinspektionen inte vidta några åtgärder enligt 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden mot förvärvaren.

Särskilt om tillståndsprövning

17 § Om en överföring kräver tillstånd för bank-, finansierings- eller värdepappersrörelse, ska Finansinspektionen handlägga ett sådant ärende skyndsamt.

Detsamma gäller om en överföring kräver tillstånd enligt 7 kap. 12 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 7 kap. 13 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

18 kap. Broinstitutswerktyget

Definitioner och tillämpningsområde

1 § Med broinstitutswerktyget avses att Riksgäldskontoret, i syfte att säkerställa att kritisk verksamhet upprätthålls, till ett broinstitut överför

1. från ett företag i resolution: tillgångar eller förpliktelser, eller
2. från någon annan än ett företag i resolution: aktier och andra äganderättsinstrument som företaget har gett ut.

2 § Med ett broinstitut avses ett aktiebolag som

1. ägs helt eller delvis av staten,
2. har bildats för att ta emot tillgångar eller förpliktelser från företag i resolution och aktier eller andra äganderättsinstrument som har getts ut av företag i resolution från någon annan än företaget, och
3. avser att fortsätta upprätthålla kritisk verksamhet som har utförts eller erbjudits av företaget i resolution, oavsett om detta skett direkt eller indirekt genom ett dotterföretag.

Bolagets syfte och verksamhetsmål enligt första stycket 2 och 3 ska framgå av broinstitutets bolagsordning.

Återföring

3 § Riksgäldskontoret får föra tillbaka överförda tillgångar eller förpliktelser till företaget eller den förra ägaren eller innehavaren, om överföringen har genomförts i strid med villkoren i beslutet om överföring.

4 § Riksgäldskontorets beslut om överföring ska ange under vilken tid återföring får ske och de villkor i övrigt som ska gälla för återföring.

5 § Den som har fått ersättning vid en överföring ska betala tillbaka ersättningen om en återföring sker.

Den som är mottagare vid en återföring är skyldig att ta emot de tillgångar och förpliktelser som förs tillbaka.

6 § När Riksgäldskontoret beslutar om en överföring, ska myndigheten se till att värdet av de skulder som överförs till broinstitutet inte överstiger värdet av de tillgångar som samtidigt överförs från företaget i resolution eller som tillförs från någon annan.

Rätten till tillgångar och förpliktelser som överförs

7 § Vid en överföring förlorar ägarna till företaget och företagens borgenärer sin rätt till tillgångarna och förpliktelserna.

8 § Skyldigheter eller ansvarsförbindelser hänförliga till tillgångar eller förpliktelser som överförs ska inte gälla mot broinstitutet, om Riksgäldskontoret särskilt beslutar om det.

Första stycket gäller inte för sådana säkerhetsrätter som avses i 23 kap. 4 §.

Ägares och borgenärens rätt till ersättning enligt denna lag utgör inte en sådan skyldighet eller ansvarsförbindelse som avses i första stycket.

Broinstitutets rättsliga ställning efter en överföring

9 § Vid en överföring övertar broinstitutet de rättigheter och förpliktelser som följer med det som överförs. Broinstitutet ska gå in som part i stället för företaget i de avtal som överförs.

Medlemskap eller rätt att delta i betalnings-, clearing- och avvecklingssystem, handelsplattformar, reglerade marknader eller system för ersättning till insättare och investerare får överföras om broinstitutet uppfyller kraven för medlemskap eller deltagande i sådana system. Om broinstitutet inte har ett

tillräckligt kreditbetyg, ska det dock inte utgöra hinder för överföring av medlemskap eller en rätt att delta i sådana system.

Riksgäldskontoret får besluta att broinstitutet får utöva rättigheter enligt andra stycket i högst 24 månader från det att rättigheten överförs, även om broinstitutet inte uppfyller kraven för medlemskap eller deltagande. Riksgäldskontoret får förlänga tiden på begäran av broinstitutet.

Samarbetsskyldighet

10 § Riksgäldskontoret får förelägga företaget och broinstitutet att bistå varandra med särskilt angivna informations- och understödsåtgärder.

Villkor och ersättning

11 § En överföring ska ske på affärsmässiga villkor. Vid bedömningen av vad som utgör affärsmässiga villkor ska den värdering som gjorts enligt 7 kap. beaktas.

12 § Den ersättning som ska betalas av broinstitutet vid en överföring ska tillfalla

1. företaget, om överföringen avser företagets tillgångar eller förpliktelser, och

2. den förra ägaren eller innehavaren, om överföringen avser aktier eller andra äganderättsinstrument som ägdes eller innehades av någon annan än företaget.

Från ersättningen får Riksgäldskontoret, för sin egen eller för resolutionsreservens räkning, göra avdrag för kostnader som har uppstått i samband med överföringen.

Tillstånd

13 § Finansinspektionen får ge ett broinstitut tillstånd att bedriva bank-, finansierings- eller värdepappersrörelse utan att broinstitutet uppfyller de krav som gäller för att få bedriva sådan verksamhet. Finansinspektionen ska handlägga ett sådant ärende skyndsamt.

Ett tillstånd enligt första stycket gäller under den tid som bestäms av Finansinspektionen.

14 § Bestämmelserna i 13 § gäller endast om Riksgäldskontoret har

1. bedömt att ett sådant tillstånd krävs för att uppnå resolutionsändamålen, och

2. lämnat in en begäran till Finansinspektionen om att ett beslut enligt 13 § ska fattas.

15 § Om en överföring kräver tillstånd enligt 7 kap. 12 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 7 kap. 13 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, ska Finansinspektionen handlägga ett sådant tillståndsärende skyndsamt.

Riksgäldskontorets kontroll

16 § Riksgäldskontoret ska företräda aktierna vid bolagsstämman i broinstitutet.

Verksamheten i ett broinstitut

17 § Ledningen i ett broinstitut ska se till att verksamheten bedrivs i syfte att uppnå resolutionsändamålen.

18 § Ledningen i ett broinstitut ska sträva efter att sälja de tillgångar och förpliktelser som överförs till broinstitutet.

En försäljning ska ske vid lämplig tidpunkt, dock senast vid den tidpunkt som anges i 21 § första stycket 3 eller 22 §.

Styrning av ett broinstitut

19 § Riksgäldskontoret får besluta att sälja tillgångar, förpliktelser eller äganderättsinstrument som överförs till ett broinstitut.

20 § Riksgäldskontoret ska

1. godkänna den verkställande direktören i broinstitutet,
2. fastställa arbetsordningen för styrelsens arbete i enlighet med 8 kap. 6 § aktiebolagslagen (2005:551), och
3. godkänna broinstitutets strategiska mål och riskstrategi.

Avveckling av ett broinstitut

21 § Riksgäldskontoret ska avveckla verksamheten i ett broinstitut eller sälja samtliga aktier i broinstitutet, om

1. broinstitutet inte längre uppfyller villkoren i 2 §,
2. samtliga tillgångar och förpliktelser i broinstitutet säljs eller avvecklas, eller
3. det har gått två år, eller den längre tid som följer av 22 §, från dagen för den sista överföringen.

Om tillgångar eller förpliktelser har överförs till ett broinstitut från flera företag, ska avveckling enligt första stycket 2 och 3 ske genom att det som överförs från respektive företag säljs eller avvecklas när det har gått två år, eller den längre tid som följer av 22 §, från dagen för den sista överföringen från företaget.

22 § Den tid som anges i 21 § första stycket 3 och andra stycket får förlängas av Riksgäldskontoret med en eller flera ettårsperioder, om

1. det är sannolikt att en förlängning leder till att någon av de omständigheter som anges i 21 § första stycket 1 eller 2 inträffar,
2. det är sannolikt att en förlängning leder till att broinstitutet fusioneras med ett annat företag, eller
3. en förlängning är nödvändig för att säkerställa att resolutionsändamålen uppnås.

Ett beslut om förlängning får fattas bara om det är motiverat med hänsyn till marknadsförhållandena och övriga omständigheter.

23 § En försäljning av ett broinstitut eller dess tillgångar eller förpliktelser ska ske på affärsmässiga villkor.

Från den ersättning som betalas av förvärvaren får Riksgäldskontoret, för sin egen eller för resolutionsreservens räkning, göra avdrag för kostnader som uppstått i samband med användning av broinstitutsverktyget.

24 § Vid en försäljning av broinstitutet eller dess tillgångar eller förpliktelser ska broinstitutet eller dess tillgångar eller förpliktelser bjudas ut till försäljning på ett sätt som är öppet för insyn.

Försäljningsprocessen

1. ska ge en rättvisande bild av broinstitutet och dess tillgångar och förpliktelser, och

2. får inte på ett otillbörligt sätt gynna eller missgynna någon potentiell köpare.

19 kap. Avskiljandeverktyget

Definitioner och tillämpningsområde

1 § Med avskiljandeverktyget avses att Riksgäldskontoret till ett tillgångsförvaltningsbolag överför tillgångar eller förpliktelser från ett eller flera broinstitut eller företag i resolution.

Avskiljandeverktyget får användas, om

1. förhållandena på marknaden för de tillgångar eller förpliktelser som överförs är sådana att en omedelbar avyttring av dem skulle få negativa effekter på någon finansiell marknad,

2. en överföring är nödvändig för att verksamheten i företaget eller broinstitutet ska fungera tillfredsställande, eller

3. överföringen är nödvändig för att intäkterna från avvecklingen av företaget ska bli så stora som möjligt.

Avskiljandeverktyget får endast användas i förening med ett annat resolutionsverktyg.

2 § Med ett tillgångsförvaltningsbolag avses ett aktiebolag som

1. ägs helt eller delvis av staten,

2. har bildats för att ta emot tillgångar eller förpliktelser från företag i resolution eller broinstitut, och

3. avser att förvalta det som överförs i syfte att uppnå högsta möjliga värde vid en framtida försäljning eller avveckling.

Återföring

3 § Riksgäldskontoret får föra tillbaka överförda tillgångar eller förpliktelser till företaget eller broinstitutet om överföringen har genomförts i strid med villkoren i beslutet om överföring.

4 § Riksgäldskontorets beslut om överföring ska ange under vilken tid återföring får ske och de villkor i övrigt som ska gälla för återföring.

5 § Den som har fått ersättning vid en överföring ska betala tillbaka ersättningen om en återföring sker.

Den som är mottagare vid en återföring är skyldig att ta emot de tillgångar och förpliktelser som förs tillbaka.

Rätten till tillgångar och förpliktelser som överförs

6 § Vid en överföring förlorar ägarna till företaget i resolution eller broinstitutet och dess borgenärer rätten till de överförda tillgångarna och förpliktelserna.

7 § Skyldigheter eller ansvarsförbindelser hänförliga till tillgångar eller förpliktelser som överförs ska inte gälla mot tillgångsförvaltningsbolaget, om Riksgäldskontoret särskilt beslutar om det.

Första stycket gäller inte för sådana säkerhetsrätter som avses i 23 kap. 4 §.

Ägares och borgenärens rätt till ersättning enligt denna lag utgör inte en sådan skyldighet eller ansvarsförbindelse som avses i första stycket.

Tillgångsförvaltningsbolagets rättsliga ställning efter en överföring

8 § Vid en överföring övertar tillgångsförvaltningsbolaget de rättigheter och förpliktelser som följer med det som överförs. Tillgångsförvaltningsbolaget ska gå in som part i stället för företaget i de avtal som överförs.

Samarbetskyldighet

9 § Riksgäldskontoret får förelägga å ena sidan företaget eller broinstitutet och å andra sidan tillgångsförvaltningsbolaget att bistå varandra med särskilt angivna informations- och understödsåtgärder.

Villkor och ersättning

10 § En överföring ska ske på affärsmässiga villkor. Vid bedömningen av vad som utgör affärsmässiga villkor ska den värdering som gjorts enligt 7 kap. beaktas.

11 § Den ersättning som betalas av ett tillgångsförvaltningsbolag vid en överföring ska tillfalla företaget eller broinstitutet från vilket överföringen skedde.

Från ersättningen får Riksgäldskontoret, för sin egen eller för resolutionsreservens räkning, göra avdrag för kostnader som uppstått i samband med överföringen.

Tillstånd

12 § Finansinspektionen får ge ett tillgångsförvaltningsbolag tillstånd att bedriva bank-, finansierings- eller värdepappersrörelse utan att bolaget uppfyller de krav som gäller för att få bedriva sådan verksamhet. Finansinspektionen ska handlägga ett sådant ärende skyndsamt.

Ett tillstånd enligt första stycket gäller under den tid som bestäms av Finansinspektionen.

13 § Bestämmelserna i 12 § gäller endast om Riksgäldskontoret har

1. bedömt att ett sådant tillstånd krävs för att uppnå resolutionsändamålen, och
2. lämnat in en begäran till Finansinspektionen om att ett beslut enligt 12 § ska fattas.

14 § Om en överföring kräver tillstånd enligt 7 kap. 12 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 7 kap. 13 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, ska Finansinspektionen handlägga ett sådant tillståndsärende skyndsamt.

Riksgäldskontorets kontroll

15 § Riksgäldskontoret ska företräda aktierna vid bolagsstämman i tillgångsförvaltningsbolaget.

Styrning av ett tillgångsförvaltningsbolag

16 § Riksgäldskontoret ska

1. godkänna den verkställande direktören i tillgångsförvaltningsbolaget,
2. fastställa arbetsordningen för styrelsens arbete i enlighet med 8 kap. 6 § aktiebolagslagen (2005:551), och
3. godkänna tillgångsförvaltningsbolagets strategiska mål och riskstrategi.

20 kap. Kompletterande befogenheter vid överföring

1 § Om verksamhet har överförts enligt 17 kap. 2 §, 18 kap. 1 § eller 19 kap. 1 §, får Riksgäldskontoret besluta att företaget i resolution ska tillhandahålla mottagaren de tjänster eller resurser som är nödvändiga för att mottagaren ska kunna driva den överförda verksamheten effektivt. Finansiellt stöd utgör inte sådana tjänster eller resurser.

Ett sådant beslut som avses i första stycket får också riktas mot företag som ingår i samma koncern som företaget i resolution.

2 § Bestämmelserna i 1 § gäller även om det företag som ska tillhandahålla tjänsterna eller resurserna har försatts i konkurs eller gått i likvidation.

3 § Om företaget innan det försattes i resolution ingått ett avtal om att det ska tillhandahålla tjänster eller resurser som avses i 1 §, ska tjänsterna eller resurserna tillhandahållas på samma villkor som gällde när företaget försattes i resolution.

Om det inte finns något sådant avtal, ska tjänsterna eller resurserna tillhandahållas på skäliga villkor.

4 § Riksgäldskontoret får, på ansökan av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES, förklara att ett beslut enligt nationell lagstiftning i det landet som genomför artikel 65 i krishanteringsdirektivet ska gälla i Sverige.

5 § Om tillgångar som finns i tredjeland eller aktier eller andra äganderättsinstrument, rättigheter eller skyldigheter som omfattas av lagstiftningen i tredjeland överförs till en mottagare, får Riksgäldskontoret begära att motta-

garen vidtar åtgärder för att se till att överföringen eller någon annan resolutionsåtgärd som har beslutats får verkan.

Riksgäldskontoret får förelägga den som inte vidtar de begärda åtgärderna att göra det.

Mottagaren har rätt till skäligen ersättning för kostnader för arbete och utlägg som uppkommit i samband med vidtagna åtgärder.

21 kap. Skuldnedskrivningsverktyget

Definition av skuldnedskrivningsverktyget

1 § Med skuldnedskrivningsverktyget avses

1. nedskrivning av det i resolution försatta företagets skulder, eller
2. konvertering av det i resolution försatta företagets skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument i det företaget eller dess moderföretag, ett broinstitut eller ett tillgångsförvaltningsbolag.

2 § Följande skulder får skrivas ned eller konverteras genom skuldnedskrivningsverktyget:

1. relevanta kapitalinstrument, och
2. kvalificerade skulder.

3 § Riksgäldskontoret får använda skuldnedskrivningsverktyget för att

1. kapitalisera ett företag i resolution tillsammans med en omstrukturering av företaget, om det finns rimliga utsikter att detta kommer att återge företaget dess långsiktiga livskraft,
2. konvertera skulder som överförs till ett broinstitut till aktier eller andra äganderättsinstrument eller minska skuldernas kapitalbelopp i syfte att tillhandahålla kapital till broinstitutet, eller
3. inom ramen för försäljningsverktyget eller avskiljandeverktyget konvertera skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument eller minska skuldernas kapitalbelopp.

Ombildning av en sparbank

4 § För att använda skuldnedskrivningsverktyget enligt 3 § 1 får Riksgäldskontoret besluta att en sparbank ska ombildas till ett aktiebolag.

Ombildningen ska genomföras genom att sparbankens rörelse överläts till ett bankaktiebolag. Aktierna i bankaktiebolaget ska utan ersättning överlämnas till en stiftelse som har bildats av en eller flera sparbanker och vars huvudsakliga ändamål är att främja sparsamhet i Sverige på det sätt som framgår närmare av stiftelseförordnandet.

Omstruktureringsplaner

Upprättande av omstruktureringsplan

5 § När skuldnedskrivningsverktyget används enligt 3 § 1, ska företaget upprätta en omstruktureringsplan. Den ska beskriva de åtgärder som ska vidtas för att återge företaget dess långsiktiga livskraft.

6 § Planen ska upprättas av företagets styrelse. Riksgäldskontoret får ge en eller flera personer i uppdrag att upprätta planen i stället för styrelsen.

7 § Omstruktureringsplanen ska läggas fram för Riksgäldskontoret inom en månad från beslutet att använda skuldnedskrivningsverktyget.

I undantagsfall, om det behövs för att uppnå resolutionsändamålen, får Riksgäldskontoret förlänga tiden med en månad.

Om omstruktureringsplanen för verksamheten ska anmälas enligt unionsrättens regler om statligt stöd, får Riksgäldskontoret i stället förlänga tiden med högst en månad eller fram till den tidsfrist som följer av unionsrättens regler om statligt stöd, beroende på vad som inträffar först.

Granskning av omstruktureringsplan

8 § Inom en månad från det att Riksgäldskontoret har fått del av omstruktureringsplanen ska myndigheten, efter samråd med Finansinspektionen, pröva frågan om att godkänna planen, eller ge företaget tillfälle att ändra planen.

Omstruktureringsplanen ska godkännas om den innehåller åtgärder som bedöms återge företaget dess långsiktiga livskraft.

9 § Om omstruktureringsplanen ska ändras, ska den ändrade planen ges in inom två veckor. Riksgäldskontoret ska därefter på nytt fatta beslut enligt 8 § första stycket. Ett sådant beslut ska fattas inom en vecka från det att den ändrade planen lämnats in till Riksgäldskontoret.

10 § Styrelsen eller den eller de personer som utsetts av Riksgäldskontoret, ska genomföra omstruktureringsplanen i enlighet med vad som överenskomits med Riksgäldskontoret och Finansinspektionen.

Styrelsen eller den eller de personer som utsetts av Riksgäldskontoret ska lämna en rapport till Riksgäldskontoret minst var sjätte månad. Av rapporten ska det framgå vilka åtgärder som vidtagits och effekterna av åtgärderna i fråga om genomförandet av planen.

11 § Riksgäldskontoret ska, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att företagets styrelse eller den eller de personer som utsetts av Riksgäldskontoret ska ändra omstruktureringsplanen. Riksgäldskontoret får fatta ett sådant beslut, om myndigheten bedömer att genomförandet av den befintliga planen inte kommer att återge företaget dess livskraft. Riksgäldskontoret ska fatta beslut om ändringen enligt 8 och 9 §§.

Omstrukturering av flera koncernföretag

12 § Om skuldnedskrivningsverktyget, eller motsvarande verktyg i ett annat land inom EES, ska användas för att rekonstruera två eller flera företag i en koncern som har ett svenskt moderinstitut inom EES som moderföretag, ska moderinstitutet upprätta en omstruktureringsplan för samtliga företag inom koncernen.

Planen ska ges in till den samordnande resolutionsmyndigheten. Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet, ska Riksgäldskontoret överlämna planen till berörda resolutionsmyndigheter och Europeiska bankmyndigheten.

Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet, gäller 5–11 §§ för den plan som upprättats av moderinstitutet.

Utformningen av nedskrivning och konvertering

Det totala belopp som ska skrivas ned eller konverteras

13 § Innan Riksgäldskontoret använder skuldnedskrivningsverktyget, ska myndigheten med beaktande av värderingen enligt 7 kap. fastställa det totala belopp med vilket skulderna måste

1. skrivas ned för att värdet av företaget i resolution ska bli lika med noll, och

2. konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument så att företaget i resolution, eller ett broinstitut, uppnår en kärnprimärkapitalrelation som

a) gör det möjligt för företaget att under minst ett års tid uppfylla villkoren för sitt tillstånd att bedriva rörelse, och

b) ger ett tillräckligt marknadsförtroende för företaget.

För ett broinstitut ska hänsyn tas till eventuella bidrag från resolutionsreserven enligt 27 kap. 1 § vid bedömningen av kärnprimärkapitalrelationen.

14 § För ett tillgångsförvaltningsbolag ska det belopp med vilket skulderna behöver minskas fastställas på grundval av en värdering som inte underskattar bolagets kapitalbehov.

Ordningsföljden

15 § För att skuldnedskrivning eller konvertering ska ske med totalbeloppet enligt 13 §, ska Riksgäldskontoret vidta följande åtgärder:

1. Först ska någon av de åtgärder som anges i 16 kap. vidtas beträffande aktier eller andelar i företaget i resolution.

2. Därefter ska de relevanta kapitalinstrumenten skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i följande ordning:

a) övriga primärkapitalinstrument,

b) supplementärkapitalinstrument.

3. Om åtgärderna i 1 och 2 inte är tillräckliga, ska de kvalificerade skulderna skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument enligt förmånsrättsordningen.

16 § För att skriva ned eller konvertera skulder får Riksgäldskontoret besluta att

1. skuldernas kapitalbelopp ska skrivas ned permanent, eller

2. skulder i ett företag i resolution ska konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i det företaget, i dess moderföretag eller i ett broinstitut eller ett tillgångsförvaltningsbolag till vilket tillgångar eller skulder som hör till företaget överförs.

Riksgäldskontoret får besluta om indragning av ett skuldinstrument som avser en skuld som skrivs ned enligt första stycket. Om en skuld endast skrivs ned delvis, får Riksgäldskontoret besluta att företaget i resolution ska ge ut nya skuldinstrument motsvarande den del av skulden som inte skrivs ned.

17 § Innan Riksgäldskontoret skriver ned eller konverterar en skuld som hänför sig till ett derivat, ska myndigheten avsluta derivatavtalet. Riksgäldskontoret får då också besluta att ett finansiellt avtal som inte är ett derivatavtal ska avslutas.

När ett avtal enligt första stycket avslutas, ska Riksgäldskontoret fastställa skuldens storlek. Om det finns ett nettningsavtal mellan företaget i resolution och motparten, ska Riksgäldskontoret tillämpa det för att fastställa skuldens nettobelopp.

18 § Riksgäldskontoret får förelägga ett företag i resolution eller dess moderföretag att ge ut nya aktier eller andra äganderättsinstrument.

Konverteringskurs

19 § Den konverteringskurs som används när skulder konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument, ska ge borgenärerna kompensation för den minskning av deras fordringar som konverteringen innebär. Om det är möjligt ska konverteringskursen bestämmas så att den motsvarar det fulla värdet av borgenärens fordran enligt värderingen och minst motsvarar det fulla värdet av det belopp som borgenären skulle fått vid en konkurs eller likvidation.

20 § Om det behövs för att uppnå resolutionsändamålen och principen om att ingen borgenär ska få ett sämre ekonomiskt utfall än vid konkurs eller likvidation, får Riksgäldskontoret besluta att olika konverteringskurser ska gälla för borgenärer med olika prioritet enligt förmånsrättsordningen.

Om Riksgäldskontoret beslutar att olika konverteringskurser ska gälla, ska efterställda skulder ges en lägre konverteringskurs än övriga skulder.

Fastställande av Riksgäldskontorets beslut

21 § De beslut som Riksgäldskontoret fattar enligt 15–20 §§ är bindande för företaget i resolution och för berörda ägare och borgenärer. En borgenär förlovar dock inte sin rätt mot en borgensman eller andra som förutom gäldenären svarar för fordringen.

En av Riksgäldskontoret beslutad kapitalökning ska antecknas i aktiebodelsregistret, föreningsregistret eller bankregistret.

Ägar- och tillståndsprövning

22 § Om skuldnedskrivningsverktyget används för att konvertera skulder i sådan omfattning att det leder till ett förvärv som kräver tillstånd enligt 14 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 24 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, ska Finansinspektionen handlägga tillståndsärendet skyndsamt.

23 § Om ett sådant förvärv av aktier som avses i 22 § sker utan att Finansinspektionen har fattat beslut i ärendet om tillstånd för förvärvet, ska rösträtten för aktierna utövas av Riksgäldskontoret.

Finansinspektionen ska skriftligen meddela Riksgäldskontoret och förvärvaren om utgången så snart som möjligt efter det att inspektionen har fattat beslut i ärendet om tillstånd för förvärvet.

Om Finansinspektionen beslutar att ge tillstånd till förvärvaren, ska förvärvaren utöva rösträtten för aktierna från det att denne och Riksgäldskontoret har tagit emot ett sådant meddelande som avses i andra stycket.

24 § Om Finansinspektionen beslutar att inte ge tillstånd till förvärvaren, får Riksgäldskontoret förelägga förvärvaren att avyttra aktierna inom en frist som fastställs av myndigheten.

Fram till utgången av den fristen får Finansinspektionen inte vidta några åtgärder enligt 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden mot förvärvaren.

25 § Om en konvertering av skulder leder till ett förvärv som kräver tillstånd för bank- och finansieringsrörelse eller värdepappersrörelse, ska Finansinspektionen handlägga tillståndsärendet skyndsamt. Detsamma gäller om en konvertering innebär att tillstånd krävs enligt 7 kap. 12 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 7 kap. 13 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Kompletterande åtgärder

26 § För att genomföra en nedskrivning eller konvertering får Riksgäldskontoret

1. kräva ändring av alla relevanta register, och
2. förelägga ett företag i resolution att ansöka om att uppta aktier, andra äganderättsinstrument eller skuldinstrument till handel på en reglerad marknad.

För skuldinstrument som omedelbart före en nedskrivning har varit upptagna till handel på en reglerad marknad gäller inte kravet på upprättande av prospekt enligt 2 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument vid en ansökan om upptagande till handel.

Undantag från nedskrivning eller konvertering

Förutsättningar för undantag

27 § Riksgäldskontoret får helt eller delvis undanta kvalificerade skulder från nedskrivning eller konvertering, om

1. det inte är möjligt att skriva ned eller konvertera den kvalificerade skulden inom rimlig tid,
2. det är nödvändigt och proportionellt för att företaget eller någon som har övertagit verksamheten från företaget ska kunna upprätthålla kritisk verksamhet eller affärsverksamhet som är viktig för företagets intjäning eller lönsamhet,
3. det är nödvändigt och proportionellt för att undvika omfattande spridning av negativa effekter som leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet, eller
4. det krävs för att undvika värdeförstörelse som innebär att förlusterna för andra borgenärer blir högre än om skulderna undantas.

28 § När Riksgäldskontoret prövar frågan om undantag för kvalificerade skulder enligt 27 §, ska myndigheten beakta

1. principen att förluster i första hand ska drabba ägarna och därefter borgenärerna i företaget i resolution i prioritetsordning,
2. vilken förlustabsorberingskapacitet företaget i resolution har kvar, om skulderna undantas, och
3. behovet av att behålla tillräckliga resurser för finansiering av resolution.

Omfördelning av bördan

29 § Riksgäldskontoret får besluta att skulder som inte undantagits från nedskrivning eller konvertering ska skrivas ned eller konverteras för att täcka de förluster som hänför sig till de undantagna skulderna. Det får dock inte innebära att det ekonomiska utfallet för borgenärerna blir sämre än vad det hade blivit vid konkurs eller likvidation.

Bidrag från resolutionsreserven och alternativa finansieringskällor

30 § Om Riksgäldskontoret beslutar att undanta kvalificerade skulder, får myndigheten använda medel från resolutionsreserven eller alternativa finansieringskällor enligt vad som anges i 27 kap. 1 och 6 §§, om det behövs för att absorbera förluster i eller ge kapitaltillskott till företaget i resolution. Det får dock bara göras om innehavare av aktier eller andra äganderättsinstrument eller innehavare av relevanta kapitalinstrument eller kvalificerade skulder, genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt, har absorberat förluster i eller bidragit till kapitaliseringen av företaget med ett belopp som minst motsvarar

1. 8 procent av totala skulder och eget kapital i företaget i resolution baserat på värderingen enligt 7 kap., eller
2. 20 procent av det berörda företagens riskvägda tillgångar, baserat på värderingen enligt 7 kap.

Alternativet i första stycket 2 får användas bara om

1. resolutionsreserven har tillgång till ett belopp som anskaffats genom resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 § motsvarande minst 3 procent av de totala garanterade insättningarna, och
2. det berörda företagens konsoliderade tillgångar är mindre än motsvarande 900 miljarder euro.

31 § De medel som Riksgäldskontoret skjuter till får inte överstiga något av följande belopp:

1. det belopp med vilket de undantagna skulderna skulle ha skrivits ned eller konverterats om inte något undantag hade gjorts, och
2. det belopp som framgår av 13 §.

32 § Riksgäldskontoret får besluta att resolutionsreserven ska bidra med medel motsvarande högst fem procent av företagens skulder och eget kapital, baserat på värderingen enligt 7 kap. Bidraget får finansieras genom

1. medel som har tillförts resolutionsreserven genom resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 §,
2. belopp som får tas ut genom tilläggsavgift enligt 27 kap. 16 § under tre år, och
3. upplåning enligt 27 kap. 6 §, om de belopp som anges i 1 och 2 inte är tillräckliga.

33 § Riksgäldskontoret får i undantagsfall besluta om ett bidrag som överstiger fem procent av företagets skulder och eget kapital baserat på värderingen enligt 7 kap. Ett sådant beslut får fattas bara om alla kvalificerade skulder utom de kvalificerade insättningarna har skrivits ned eller konverterats helt.

Den del av bidraget som överstiger fem procent av företagets skulder och eget kapital får finansieras genom

1. medel som har tillförts resolutionsreserven genom resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 §, och
2. upplåning enligt 27 kap. 6 §.

Underrättelse till Europeiska kommissionen

34 § Innan Riksgäldskontoret beslutar att undanta kvalificerade skulder, ska myndigheten underrätta Europeiska kommissionen. Ett beslut att lämna ett bidrag enligt 32 eller 33 § får inte fattas, om kommissionen inom 24 timmar från mottagandet av en sådan underrättelse förbjuder det. Riksgäldskontoret får komma överens med kommissionen om en längre tidsfrist än 24 timmar.

22 kap. De statliga stabiliseringsverktygen

1 § Med de statliga stabiliseringsverktygen avses annat statligt stöd än medel ur resolutionsreserven och som ges av regeringen för att

1. delta i kapitaliseringen av ett företag genom att tillhandahålla medel i utbyte mot kärnprimärkapitalinstrument, övriga primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument (verktyget för kapitalstöd), eller
2. tillfälligt ta över ägandet av ett företag i resolution genom att göra en eller flera överföringar av aktier till staten eller ett av staten helägt bolag (verktyget för tillfälligt offentligt ägande).

2 § Vid en allvarlig störning av det finansiella systemet i Sverige får regeringen använda de statliga stabiliseringsverktygen för att uppnå resolutionsändamålen, om

1. företaget är försatt i resolution,
2. innehavare av aktier eller andra äganderättsinstrument eller borgenärer genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt bidragit till förlustabsorberingen i, eller kapitaliseringen av, företaget med ett belopp som minst motsvarar åtta procent av företagets totala skulder och eget kapital,
3. stödet är godkänt i förväg och slutgiltigt enligt unionsrättens regler om statligt stöd, och
4. regeringen, efter samråd med Riksgäldskontoret, Finansinspektionen och Riksbanken, har fastställt att
 - a) användningen av något annat resolutionsverktyg inte skulle vara tillräckligt för att undvika betydande negativa effekter på den finansiella stabiliteten,
 - b) andra resolutionsåtgärder inte skulle vara tillräckliga för att skydda det allmännas intresse efter det att företaget beviljats extraordinärt likviditetsstöd från Riksbanken, eller
 - c) när det gäller verktyget för tillfälligt offentligt ägande, att andra resolutionsåtgärder inte skulle vara tillräckliga för att skydda det allmännas intresse efter det att regeringen har använt verktyget för kapitalstöd.

3 § Regeringen ska, i den utsträckning som dess aktieinnehav tillåter det, se till att företaget förvaltas på marknadsmissiga och professionella grunder.

SFS 2015:1016

4 § Regeringen ska se till att dess aktieinnehav avyttras till den privata sektorn så snart som de marknadsmissiga och finansiella omständigheterna gör det möjligt.

23 kap. Skyddsåtgärder

Definitioner

1 § I detta kapitel avses med

1. *arrangemang om strukturerad finansiering*: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt som omfattar

a) finansiella instrument som ger innehavaren av instrumentet säkerhet i en viss avskild underliggande säkerhetsmassa, eller

b) sådana finansiella instrument som används för att minimera ränte- och valutarisker i arrangemanget och har samma rätt till säkerhetsmassan som gäller för säkerställda obligationer,

2. *arrangemang om säkerheter*: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt som medför panträtt eller annan säkerhetsrätt i sådan egendom som överförs, oavsett om säkerhetsrätten

a) gäller i viss egendom, eller

b) avser en andel i den överförda förmögenhetsmassan eller bestäms på annat likartat sätt,

3. *arrangemang om säkerhetsöverlåtelser*: avtal eller annat arrangemang (inklusive återköpsavtal) i enlighet med svensk eller utländsk rätt enligt vilket en äganderätt till, eller en rätt att förfoga över, en finansiell tillgång överförs, för att säkerställa eller på annat sätt täcka fullgörandet av vissa förpliktelser på villkor att äganderätten återgår om dessa förpliktelser fullgörs,

4. *kvittningsarrangemang*: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt som innebär att två eller flera ömsesidiga fordringar eller förpliktelser som ett företag i resolution och en motpart har kan kvittas mot varandra,

5. *nettningsarrangemang*: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt som innebär att ett antal fordringar eller förpliktelser kan omvandlas till en enda nettofordran eller nettoförpliktelse, inklusive slutavräkningsklausuler, och

6. *partiell överföring*: överföring av vissa, men inte alla, tillgångar eller förpliktelser i ett företag i resolution.

Tillämpningsområde

2 § Bestämmelserna i 3–6 §§ ska tillämpas när Riksgäldskontoret

1. beslutar om en partiell överföring enligt 17 kap. 2 §, 18 kap. 1 § eller 19 kap. 1 §, eller

2. utövar de befogenheter som anges i 14 kap. 4 §.

Första stycket gäller även för partiella överföringar som sker från ett broinstitut eller ett tillgångsförvaltningsbolag till en annan mottagare, om överföringen sker genom användning av ett resolutionsverktyg. Det som anges om

företag i resolution i 3–6 §§ ska då vara tillämpligt på broinstitut eller tillgångsförvaltningsbolag.

Skydd för arrangemang om strukturerad finansiering

3 § Om Riksgäldskontoret beslutar om en sådan överföring som avses i 2 § första stycket 1 eller andra stycket, ska samtliga tillgångar och förpliktelser som följer av ett arrangemang som avses i 1 § 1 överföras samtidigt.

Riksgäldskontoret får inte utöva befogenheter som anges i 14 kap. 4 § beträffande ett finansiellt instrument som avses i 1 § 1. Riksgäldskontoret får inte heller utöva de befogenheterna beträffande ett arrangemang som avses i 1 § 1 om det får till följd att säkerheten för de finansiella instrumenten försämrats.

Skydd för arrangemang om säkerheter

4 § Om Riksgäldskontoret beslutar om en sådan överföring som avses i 2 § första stycket 1 eller andra stycket, får myndigheten inte beträffande sådana arrangemang som avses i 1 § 2 överföra

1. en tillgång som utgör säkerhet för en viss förpliktelse om inte den förpliktelsen och säkerhetsrätten också överförs,

2. en förpliktelse för vilken säkerhet har ställts om inte säkerhetsrätten också överförs, eller

3. en säkerhetsrätt om inte förpliktelsen för vilken säkerheten har ställts också överförs.

Riksgäldskontoret får inte utöva befogenheter som anges i 14 kap. 4 § beträffande ett arrangemang som avses i 1 § 2, om det får till följd att säkerheten upphör.

Skydd för arrangemang om säkerhetsöverlåtelser, kvittning och nettning

5 § När Riksgäldskontoret beslutar om en sådan överföring som avses i 2 § första stycket 1 eller andra stycket, får myndigheten inte överföra tillgångar eller förpliktelser som följer av ett arrangemang som anges i 1 § 3, 4 eller 5 om det innebär att en motpart till företaget i resolution inte får

1. kvitta en fordran som företaget i resolution har på motparten, eller en förpliktelse som företaget i resolution ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget i resolution, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget i resolution,

2. omvandla en fordran som motparten har på företaget i resolution, eller en förpliktelse som företaget i resolution ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse, eller

3. tillämpa en slutavräkningsklausul.

Riksgäldskontoret får inte utöva befogenheter som anges i 14 kap. 4 § beträffande sådana arrangemang som avses i 1 § 3, 4 eller 5, om det innebär att rättigheter eller förpliktelser som följer av arrangemanget upphävs eller ändras.

6 § En sådan överföring som avses i 2 § första stycket 1 eller andra stycket eller utövandet av en sådan befogenhet som anges i 14 kap. 4 §, får endast ske om det inte påverkar användningen av ett anmält avvecklingssystem eller de regler som gäller för sådana system.

Undantag från skyddsreglerna

7 § Om det är nödvändigt för att säkerställa att de garanterade insättningarna är tillgängliga för insättarna, får Riksgäldskontoret trots 3–5 §§

1. överföra garanterade insättningar som omfattas av ett arrangemang som avses i 1 § 1–5 utan att samtidigt överföra andra tillgångar eller förpliktelser som omfattas av samma arrangemang,

2. överföra tillgångar eller förpliktelser som omfattas av ett arrangemang som anges i 1 § 1–5 utan att samtidigt överföra garanterade insättningar som omfattas av samma arrangemang, eller

3. upphäva eller ändra villkor som rör sådana tillgångar eller förpliktelser.

Riksgäldskontoret får utöva de befogenheter som anges i 11 kap. 3–8 §§ och 13 kap. 2–17 §§ trots bestämmelserna i 3–6 §§.

Ersättning vid sämre ekonomiskt utfall

8 § Om det av en värdering enligt 7 kap. 11 § framgår att det ekonomiska utfallet för någon ägare, borgenär eller för insättningsgarantisystemet har blivit sämre än vad det hade blivit om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation, har en sådan ägare eller borgenär eller insättningsgarantisystemet rätt till ersättning ur resolutionsreserven för mellanskillnaden.

Om Riksgäldskontoret har använt skuldnedskrivningsverktyget tillsammans med något annat resolutionsverktyg, har ägare och borgenärer endast rätt till ersättning till följd av myndighetens användning av skuldnedskrivningsverktyget.

24 kap. Konkurs, likvidation och avslutande av resolution

Konkurs

1 § Inkommer en ansökan om konkurs till tingsrätten avseende ett företag som omfattas av denna lag, ska rätten underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om ansökan.

Om Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot underrättelsen meddelar rätten att företaget är försatt eller ska försättas i resolution, ska konkursansökan avvisas.

2 § Bestämmelserna i 1 § gäller inte om Riksgäldskontoret ansöker om att ett företag ska försättas i konkurs.

Likvidation

3 § Bestämmelser om förfarandet vid likvidation av ett företag som omfattas av denna lag finns i

- 25 kap. 4 a och 10 a §§ aktiebolagslagen (2005:551),
- 10 kap. 31 § tredje stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
- 9 kap. 1 a och 4 b §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker,
- 6 kap. 1 a och 2 b §§ sparbankslagen (1987:619), och
- 11 kap. 21 och 22 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Avslutande av resolution

4 § När det inte längre finns behov av resolutionsåtgärder, ska Riksgäldskontoret avsluta resolutionen.

Riksgäldskontoret ska inom rimlig tid efter att resolutionen har avslutats ansöka om att företaget ska försättas i konkurs eller gå i likvidation. Detta gäller dock inte om syftet med resolutionsåtgärderna är att företaget ska drivas vidare.

En konkursansökan av Riksgäldskontoret enligt andra stycket ska vid prövningen behandlas som en ansökan av gäldenären enligt 2 kap. konkurslagen (1987:672).

Återvinning vid efterföljande konkurs

5 § Bestämmelserna om återvinning i 4 kap. konkurslagen (1987:672) ska inte tillämpas på tillgångar eller förpliktelser som genom en resolutionsåtgärd överförs från ett företag i resolution eller ett broinstitut till någon annan.

Ersättning för kostnader och utlägg

6 § Ett företag i resolution ska ersätta Riksgäldskontoret för skäligen kostnader och utlägg som har uppkommit i samband med beslut om att försätta företaget i resolution och vidtagande av resolutionsåtgärder.

25 kap. Verkan av vissa beslut fattade av resolutionsmyndigheter i andra länder inom EES

1 § En överföring som har beslutats av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES har verkan och ska genomföras i Sverige när överföringen avser aktier eller andra äganderättsinstrument, tillgångar, eller förpliktelser som finns i Sverige eller som svensk lag är tillämplig på. Talan som avser det utländska beslutet får inte föras i Sverige.

2 § Om en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter avseende instrument eller förpliktelser som svensk lag är tillämplig på eller skulder till borgenärer som är hemmahörande i Sverige, har beslutet verkan och ska genomföras här. Talan som avser det utländska beslutet får inte föras i Sverige.

26 kap. Erkännande och verkställighet av resolution i tredjeland

1 § Detta kapitel ska tillämpas på resolutionsförfaranden i ett tredjeland, om inte annat följer av ett gällande avtal mellan Europeiska unionen och det landet.

2 § Riksgäldskontoret får erkänna ett resolutionsförfarande i tredjeland för ett tredjelandsinstitut eller ett moderföretag i tredjeland som har

1. ett dotterföretag, som är ett institut, eller en betydande filial i Sverige, eller
2. tillgångar och förpliktelser som finns i Sverige eller som svensk lag är tillämplig på.

Om förutsättningarna i första stycket är uppfyllda och tredjelandsinstitutet eller moderföretaget även uppfyller motsvarande förutsättningar i ett annat land inom EES, gäller 3 och 4 §§.

3 § Om det finns ett europeiskt resolutionskollegium, ska Riksgäldskontoret försöka komma överens med övriga resolutionsmyndigheter i kollegiet om huruvida resolutionsförfarandet i tredjeland ska erkännas.

En sådan överenskommelse är bindande för Riksgäldskontoret och ska verkställas i Sverige. Riksgäldskontoret ska fatta de beslut som behövs i enlighet med överenskommelsen.

4 § Om Riksgäldskontoret inte kan komma överens med övriga resolutionsmyndigheter i det europeiska resolutionskollegiet eller om det inte finns något sådant kollegium, ska myndigheten besluta om resolutionsförfarandet i tredjeland ska erkännas.

Vid beslut enligt första stycket ska Riksgäldskontoret beakta intressena i varje land inom EES där ett tredjelandsinstitut eller ett moderföretag i tredjeland verkar.

5 § När Riksgäldskontoret har erkänt ett resolutionsförfarande som avses i 2 §, får myndigheten verkställa förfarandet genom att

1. vidta resolutionsåtgärder beträffande
 - a) tillgångar som tredjelandsinstitutet eller moderföretaget har i Sverige eller som svensk lag är tillämplig på,
 - b) rättigheter eller förpliktelser som ett tredjelandsinstitut har bokfört i en betydande filial i Sverige eller som svensk lag är tillämplig på eller om fordringar på sådana rättigheter och förpliktelser kan göras gällande i Sverige,
2. vidta eller förelägga någon annan att vidta åtgärder för att överföra aktier eller andra äganderättsinstrument i ett institut i Sverige som är dotterföretag till tredjelandsinstitutet eller moderföretaget,
3. vidta en åtgärd i 13 kap. 2, 7, 8, 11 eller 12 § gentemot en motpart till en enhet som anges i 2 § första stycket 1, om det är nödvändigt för att verkställa resolutionsförfarandet, och
4. förbjuda att rättshandlingar som anges i 13 kap. 11 § första stycket vidtas såvitt avser avtal som ingåtts av och avtalsrättigheter som tillkommer en enhet som anges i 2 § första stycket 1 eller andra koncernenheter, om rätten att vidta sådana rättshandlingar är en följd av att resolutionsåtgärder har vidtagits mot ett tredjelandsinstitut, sådana enheters moderföretag eller andra koncernföretag och väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten fortfarande fullgörs.

6 § Riksgäldskontoret får vägra att erkänna eller att verkställa ett resolutionsförfarande i tredjeland, om

1. resolutionsförfarandet skulle ha negativ effekt på den finansiella stabiliteten i Sverige eller i ett annat land inom EES,

2. det är nödvändigt att vidta separata åtgärder mot en EES-filial enligt 8 kap. 12 § för att uppnå ett eller flera resolutionsändamål,

3. borgenärer inte skulle få samma behandling som borgenärer med liknande rättigheter i det tredjeland där resolutionsförfarandet beslutats,

4. erkännandet eller verkställigheten skulle få avsevärda budgetkonsekvenser för Sverige, eller

5. effekterna av erkännandet eller verkställigheten skulle strida mot svensk rätt.

27 kap. Finansiering av resolution

Åtgärder för att finansiera resolution

1 § I samband med resolution får Riksgäldskontoret besluta att

1. utfärda garantier avseende tillgångar och förpliktelser för ett företag i resolution eller dess dotterföretag, ett broinstitut eller ett tillgångsförvaltningsbolag,

2. ge lån till ett företag i resolution eller dess dotterföretag, ett broinstitut, eller ett tillgångsförvaltningsbolag,

3. förvärva tillgångar från ett företag i resolution,

4. skjuta till medel till ett broinstitut eller ett tillgångsförvaltningsbolag,

5. ersätta ägare eller borgenärer eller insättningsgarantisystemet som till följd av resolutionen har fått ett sämre ekonomiskt utfall än vid konkurs eller likvidation, eller

6. lämna medel som kompensation till ett företag i resolution i syfte att gottgöra den förlust som skulle ha burits av de borgenärer som Riksgäldskontoret beslutar att undanta från nedskrivning eller konvertering vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget.

Åtgärderna i första stycket får även beslutas i förhållande till en köpare vid tillämpning av försäljningsverktyget.

Resolutionsreserven

2 § För att finansiera de åtgärder som anges i 1 § ska en resolutionsreserv upprättas.

Resolutionsreserven ska utgöras av medel på ett räntebärande konto i Riksgäldskontoret och andra tillgångar som anges i 5 § första stycket 5.

3 § Om en åtgärd innebär att förluster som drabbat företaget i resolution direkt eller indirekt förs över till resolutionsreserven, gäller 21 kap. 30 §.

Finansieringsplan

4 § Om Riksgäldskontoret i en koncernresolutionsordning har kommit överens med de utländska resolutionsmyndigheterna om en finansieringsplan, får medel ur resolutionsreserven användas i enlighet med planen för att finansiera sådana åtgärder som avses i 1 § och motsvarande åtgärder som har vidtagits beträffande utländska företag som omfattas av koncernresolutionsordningen. Resolutionsreserven får också användas för att utfärda garantier för lån som tagits upp av andra finansieringsarrangemang.

5 § Till resolutionsreserven ska det föras

1. resolutionsavgifter enligt 13 §,
2. tilläggsavgifter enligt 16 §,
3. riskavgifter enligt 18 §,
4. dröjsmålsränta enligt 21 och 22 §§ samt artikel 13.4 i förordningen om resolutionsavgifter, och

5. tillgångar, återbetalningar, ersättning, ränta eller annan kompensation som Riksgäldskontoret får avseende åtgärder som vidtagits enligt denna lag och finansierats med medel ur resolutionsreserven.

Om kostnaderna för en koncernresolution enligt en överenskommen koncernresolutionsordning fördelas mellan flera länders finansieringsarrangemang, ska intäkter enligt första stycket 5 fördelas mellan resolutionsreserven och de utländska finansieringsarrangemangen i enlighet med bidragen till finansieringen.

Lån till resolutionsreserven

6 § I den utsträckning medlen i resolutionsreserven inte är tillräckliga för de åtgärder som anges i 1 eller 4 §, eller för att Riksgäldskontoret ska kunna fullgöra det myndigheten har åtagit sig enligt en koncernresolutionsordning, får myndigheten med högst det belopp som riksdagen har beslutat i ett särskilt bemyndigande ta upp lån för resolutionsreserven enligt 7–9 §§.

7 § För resolutionsreservens räkning får lån tas upp i Riksgäldskontoret. Detta gäller även om det finns andra tillgångar i reserven. Lånen ska betalas tillbaka efter hand som nya medel förs till resolutionsreserven.

8 § För resolutionsreservens räkning får lån från en tredje part tas upp, om ett sådant lån är ekonomiskt mer fördelaktigt än ett lån i Riksgäldskontoret.

9 § För resolutionsreservens räkning får lån från annat finansieringsarrangemang inom EES tas upp, om

1. medlen i resolutionsreserven inte är tillräckliga för de åtgärder som anges i 1 eller 4 §,
2. det inte är möjligt att omedelbart tillföra resolutionsreserven ytterligare medel genom avgifter, och
3. det inte är möjligt för resolutionsreserven att ta upp lån till skäligen villkor enligt 7 eller 8 §.

Lån till annat finansieringsarrangemang

10 § Riksgäldskontoret får, efter regeringens tillåtelse, låna ut medel ur resolutionsreserven till ett annat finansieringsarrangemang inom EES. Sådana lån får lämnas endast om villkoren i artikel 106.1 i krishanteringsdirektivet är uppfyllda.

Resolutionsreservens fordran på ett annat finansieringsarrangemang inom EES är en sådan tillgång som avses i 5 § första stycket 5.

Vid beslut enligt denna paragraf ska förfarandet i 1 kap. 3 § andra stycket och 5 § andra stycket följas.

Villkor för lån mellan finansieringsarrangemang

11 § Om lån tas upp enligt 9 § eller lämnas enligt 10 §, ska Riksgäldskontoret komma överens med de deltagande finansieringsarrangemangen inom EES om villkoren för lånet. Lånen från varje deltagande finansieringsarrangemang ska motsvara andelen garanterade insättningar i landet för det finansieringsarrangemanget i förhållande till de totala garanterade insättningarna i länderna för de deltagande finansieringsarrangemangen och ha samma villkor, om inte Riksgäldskontoret och de deltagande finansieringsarrangemangen kommer överens om något annat.

Avgiftsuttag*Avgiftsskyldiga*

12 § Institut och EES-filialer med tillstånd att bedriva verksamhet i Sverige ska betala avgifter i enlighet med detta kapitel.

Resolutionsavgift

13 § Avgiftsskyldiga ska betala årliga resolutionsavgifter. De sammanlagda resolutionsavgifterna för ett år ska uppgå till 0,09 procent av det totala underlag för samtliga avgiftsskyldiga som beräknas enligt 14 § (avgiftsunderlaget).

Om inte annat följer av tredje stycket fastställs den resolutionsavgift som en avgiftsskyldig ska betala i enlighet med förordningen om resolutionsavgifter.

Det som i artiklarna 4.1, 6–9, 12.1, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer och värdepappersbolag som omfattas av definitionen i artikel 96.1 a eller b i tillsynsförordningen eller som bedriver verksamhet nr 8 i avsnitt A i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG, men som inte bedriver verksamheterna nr 3 eller 6 i samma avsnitt i den bilagan. För en sådan avgiftsskyldig ska riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 8.

Resolutionsavgift ska betalas så länge som behållningen i resolutionsreserven vid utgången av det år avgiften avser understiger tre procent av de garanterade insättningarna.

Avgiftsunderlaget

14 § Avgiftsunderlaget är summan av den avgiftsskyldiges skulder med avdrag för garanterade insättningar, skulder som anges i artikel 5.1 i förordningen om resolutionsavgifter och de skulder som får ingå i den avgiftsskyldiges kapitalbas enligt tillsynsförordningen.

Om inte annat följer av artikel 5.2–5.4 i förordningen om resolutionsavgifter, ska skulderna beräknas på det sätt som gäller för upptagande av skulder i balansräkning enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

15 § Om behållningen i resolutionsreserven vid utgången av det år avgiften avser understiger 0,67 procent av de garanterade insättningarna, ska resolutionsavgiften höjas, om det är nödvändigt för att återställa behållningen i resolutionsreserven till 1 procent av de garanterade insättningarna inom sex år från den tidpunkt behållningen först understeg 0,67 procent av de garanterade insättningarna.

Den höjda avgiften ska bestämmas till en procentandel av avgiftsunderlaget som medför att summan av alla avgiftsskyldigas resolutionsavgifter uppgår till ett belopp som beräknas vara tillräckligt för att inom sex år från den tidpunkt behållningen först understeg 0,67 procent av de garanterade insättningarna återställa behållningen i resolutionsreserven till 1 procent av de garanterade insättningarna.

Om behållningen i resolutionsreserven under den tidsperiod som avses i andra stycket minskar ytterligare på grund av ytterligare utbetalningar ur resolutionsreserven, ska en ny sexårsperiod för beräkning av höjd grundavgift börja löpa.

Tilläggsavgift

16 § Om det uppstår ett underskott i resolutionsreserven, ska de avgiftsskyldiga betala en tilläggsavgift. De totala tilläggsavgifterna ska motsvara underskottet. Om underskottet inte, på grund av 17 § andra och tredje styckena, kan täckas med tilläggsavgifter under ett år, ska tilläggsavgifter tas ut tills dess att summan av de tilläggsavgifter som betalats uppgår till det ursprungliga underskottet, med eventuella tillägg enligt andra stycket, och den finansieringskostnad som belastat resolutionsreserven avseende underskottet.

Om behållningen i resolutionsreserven under den tid då tilläggsavgift ska betalas minskar ytterligare på grund av ytterligare utbetalningar ur resolutionsreserven, ska ett belopp som motsvarar den minskning av resolutionsreservens behållning som utbetalningen medför, läggas till det ursprungliga underskottet. Detta tillägg ska dock inte överstiga resolutionsreservens underskott vid den tidpunkt när utbetalningen från resolutionsreserven har genomförts.

17 § Tilläggsavgift ska, om inte annat följer av tredje stycket, beslutas i samband med att den årliga resolutionsavgiften beslutas.

En avgiftsskyldigs tilläggsavgift ska uppgå till en andel av underskottet, inklusive den upplupna finansieringskostnaden, som motsvarar den avgiftsskyldiges andel av de totala resolutionsavgifterna enligt det beslut avseende resolutionsavgifter som tas i samband med att tilläggsavgifterna beslutas. Tilläggsavgiften under ett år får inte överstiga tre gånger företagets resolutionsavgift i enlighet med 13 §.

Om det finns särskilda skäl, får Riksgäldskontoret besluta om tilläggsavgift vid en annan tidpunkt än den som avses i första stycket. Ett sådant beslut ska baseras på uppgifter från det närmast föregående avgiftsbeslutet avseende resolutionsavgiften.

18 § När behållningen i resolutionsreserven överstiger tre procent av garanterade insättningar, ska i stället för resolutionsavgift en årlig riskavgift tas ut.

Riskavgiften ska för varje avgiftsskyldig spegla den förväntade kostnad som kan komma att belasta resolutionsreserven avseende den avgiftsskyldige.

Riskavgiften får sättas till noll om sannolikheten att en avgiftsskyldig kommer att försättas i resolution är mycket låg.

19 § Om någon har varit avgiftsskyldig bara för en del av ett kalenderår, ska avgift enligt 18 § bestämmas med hänsyn till hur stor del av kalenderåret som avgiftsskyldighet förelegat.

Uppgiftsskyldighet

20 § Den som är avgiftsskyldig ska lämna de uppgifter till Riksgäldskontoret som myndigheten behöver för att fastställa den avgiftsskyldiges avgift. Uppgifter om avgiftsunderlaget ska ha granskats av en revisor som utsetts i enlighet med 4 a kap. 1 § sparbankslagen (1987:619), 7 a kap. 1 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker, 9 kap. 8 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 8 kap. 1 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

21 § Om den som är skyldig att betala riskavgift trots påminnelse inte kommer in med sådana uppgifter som avses i 20 §, får Riksgäldskontoret uppskatta avgiftsunderlaget för den avgiftsskyldige och basera avgiftsbeslutet på det uppskattade avgiftsunderlaget.

Om det i efterhand visar sig att den riskavgift som fastställts utifrån det uppskattade avgiftsunderlaget understeg den avgift som skulle ha betalats om den avgiftsskyldige gett in ett korrekt avgiftsunderlag, ska den avgiftsskyldige betala mellanskillnaden. Dröjsmålsränta enligt 22 § andra stycket ska betalas från tidpunkten när avgiften skulle betalats till dess betalning sker.

Om det finns synnerliga skäl och om den avgiftsskyldige kan styrka att den riskavgift som fastställts utifrån det uppskattade avgiftsunderlaget i väsentlig mån överstiger den avgift som skulle ha betalats utifrån ett korrekt avgiftsunderlag, får Riksgäldskontoret betala tillbaka mellanskillnaden till den avgiftsskyldige.

Avgiftsbeslut

22 § Riksgäldskontoret beslutar om resolutionsavgift, tilläggsavgift och riskavgift för varje avgiftsskyldig. Avgiften ska betalas inom en månad från dagen för myndighetens beslut.

Dröjsmålsränta ska tas ut på riskavgift som inte betalas i rätt tid. Dröjsmålsräntan ska beräknas enligt en räntefot som per år motsvarar den av Riksbanken fastställda, vid varje tid gällande referensräntan enligt 9 § räntelagen (1975:635) med ett tillägg av åtta procentenheter.

23 § Om det finns särskilda skäl, får Riksgäldskontoret sätta ned resolutionsavgiften eller riskavgiften.

Riksgäldskontoret får bevilja anstånd med betalning av tilläggsavgift enligt 16 §, om det finns särskilda skäl med hänsyn till företagets finansiella ställ-

ning. Anståndet får beviljas för en tid av högst sex månader. På ansökan av företaget får denna tid förlängas.

SFS 2015:1016

24 § Det som i 13 och 16 §§ anges om de totala resolutionsavgifterna och tilläggsavgifterna behöver inte tillämpas när avgiften för ett enskilt företag

1. bestäms enligt 23 § eller enligt artikel 12.1 eller 17.1 i förordningen om resolutionsavgifter,

2. bestäms genom omprövning enligt 27 § förvaltningslagen (1986:223), eller

3. efter överklagande bestäms av allmän förvaltningsdomstol.

25 § Riksgäldskontorets beslut att ta ut resolutionsavgift, tilläggsavgift eller riskavgift får verkställas, om avgiften är obetald trots att den skulle ha betalats. Verkställighet får ske även om avgiftsbeslutet har överklagats. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utskökningsbalken ske.

AVDELNING IV. AVSLUTANDE BESTÄMMELSER

28 kap. Samarbete och informationsutbyte

Uppgiftsskyldighet för institut och koncernföretag

1 § Ett institut och ett företag som ingår i samma koncern som institutet ska lämna Riksgäldskontoret de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som myndigheten begär för sin verksamhet enligt denna lag.

Om ett institut eller företag som ingår i samma koncern som institutet har åsidosatt sina skyldigheter enligt första stycket, ska Finansinspektionen ingripa mot institutet eller företaget enligt 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Befogenhet att kräva information

2 § För att kunna förbereda och fatta beslut om resolutionsåtgärder får Riksgäldskontoret begära att

1. företaget i resolution eller någon annan tillhandahåller uppgifter, handlingar eller annat, och

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken lämnar sådana upplysningar på tid och plats som myndigheten bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Riksgäldskontoret får förelägga den som inte följer en begäran enligt första stycket att fullgöra sin skyldighet.

Tystnadsplikt

3 § Den som deltar eller har deltagit i verksamhet enligt denna lag får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon genom sitt deltagande fått veta om enskilda affärs- eller driftförhållanden, ekonomiska eller personliga förhål-

landen eller planering och förberedelser för eller hantering av framtida kris-situationer.

I det allmänna verksamheten tillämpas i stället offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Samarbete och informationsutbyte mellan myndigheter

4 § Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska på Riksgäldskontorets begäran lämna de uppgifter som myndigheten behöver för sin verksamhet enligt denna lag. Inom Riksgäldskontoret gäller motsvarande uppgiftsskyldighet för den del av myndigheten som inte bedriver verksamhet enligt denna lag, gentemot den del av myndigheten som bedriver den verksamheten.

5 § Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta information med varandra, med motsvarande myndigheter inom EES och med Europeiska bankmyndigheten i den utsträckning som följer av krishanteringsdirektivet. Riksgäldskontoret ska också lämna regeringen de uppgifter som behövs för regeringens verksamhet enligt denna lag.

Upplysningar till konkursförvaltare och likvidator

6 § Om ett företag som har varit föremål för resolution försätts i konkurs, ska Riksgäldskontoret på begäran av konkursförvaltaren för företaget lämna de upplysningar som konkursförvaltaren behöver för att upprätta konkursbo-uppteckningen enligt 7 kap. 13 § konkurslagen (1987:672) och berättelsen enligt 7 kap. 15 § samma lag.

Om ett företag som har varit föremål för resolution går i likvidation, ska Riksgäldskontoret på begäran av likvidatorn för företaget lämna de upplysningar som likvidatorn behöver för att genomföra likvidationen.

Ärenden till Europeiska bankmyndigheten

7 § Riksgäldskontoret får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av följande artiklar i krishanteringsdirektivet:

- 13.5 andra stycket och 13.6 andra stycket.
- 18.6 tredje stycket och 18.7 andra stycket.
- 45.9 tredje stycket och 45.10 femte stycket.

8 § Riksgäldskontoret får begära att Europeiska bankmyndigheten ska bistå myndigheterna att nå en överenskommelse i de fall som framgår av följande artiklar i krishanteringsdirektivet:

- 13.4 tredje stycket.
- 18.5 andra stycket.
- 91.7 andra stycket.
- 92.3 andra stycket.

29 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka kvalificerade skulder som är medräkningsbara vid beräkningen av minimikravet på nedskrivningsbara skulder enligt 4 kap. 1 § är uppfyllt,
2. vilka kriterier som ska ligga till grund för ett beslut om storleken på minimikravet på nedskrivningsbara skulder enligt 4 kap. 3 §,
3. vilken information om nedskrivningsbara skulder ett företag ska lämna till Riksgäldskontoret och när den ska lämnas,
4. undantag enligt 5 kap. 3 § från skyldigheten i 5 kap. 2 § om att ta in vissa villkor i avtalen för sina skulder,
5. vilka företag som ska upprätta register som avses i 5 kap. 5 §, vad registren ska innehålla och när företagen ska ge in register för olika typer av avtal,
6. vad en omstruktureringsplan enligt 21 kap. 5 § ska innehålla,
7. hur storleken på de skulder som är hänförliga till derivat enligt 21 kap. 17 § ska beräknas,
8. metoden för riskjustering av resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 § tredje stycket samt riskavgiftens storlek och hur den ska bestämmas enligt 18 § samma kapitel,
9. vilka uppgifter en avgiftsskyldig ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 27 kap. 20 §, och
10. vilka upplysningar ett institut eller något annat koncernföretag ska lämna till Riksgäldskontoret för dess verksamhet enligt denna lag.

2 § Regeringen får meddela föreskrifter om

1. innehållet i en resolutionsplan och en koncernresolutionsplan enligt 3 kap. och vad som ska beaktas vid planernas utformning liksom när de ska upprättas och hur ofta de behöver uppdateras,
2. vilka omständigheter Riksgäldskontoret ska beakta vid sin prövning av en resolutionsplan enligt 3 kap. 10 och 11 §§, och
3. när och var ett beslut om resolution enligt 8 kap. 13 § och ett beslut om resolutionsåtgärder enligt 12 kap. 5 § ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla.

30 kap. Överklagande och verkställighet av beslut m.m.

1 § Riksgäldskontorets och Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Riksgäldskontorets beslut om resolution enligt 8 kap. 5–9 och 11 §§ och om resolutionsåtgärder som anges i 12 kap. 1 § första stycket gäller omedelbart.

Riksgäldskontoret och Finansinspektionen får bestämma att beslut om krisavvärande åtgärder enligt denna lag, eller förelägganden, förbud eller beslut om återkallelse som meddelats med stöd av lagen, ska gälla omedelbart.

Förelägganden enligt denna lag får förenas med vite.

Regeringens beslut enligt denna lag får inte överklagas.

2 § En värdering som utförs enligt 7 kap. får endast överklagas i samband med överklagande av det beslut om åtgärd för vilken värderingen ligger till grund.

3 § Mål som gäller resolution enligt 8 kap. 5–9 eller 11 § eller resolutionsåtgärder som anges i 12 kap. 1 § första stycket ska handläggas skyndsamt.

4 § Endast om det är förenligt med det allmännas intresse, får den domstol som ska pröva ett överklagat beslut om resolution enligt 8 kap. 5–9 eller 11 § eller om resolutionsåtgärder som anges i 12 kap. 1 § första stycket, besluta att det överklagade beslutet tills vidare inte ska gälla.

1. Denna lag träder i kraft den 1 februari 2016.

2. Bestämmelserna i 5 kap. 2 § ska tillämpas på kapitalinstrument och skuldförbindelser som emitterats eller ingåtts från och med den 1 februari 2016.

3. Avgifter enligt 27 kap. tas ut första gången 2016. Avgiften för 2016 ska reduceras till hälften.

På regeringens vägnar

MARGOT WALLSTRÖM

PER BOLUND
(Finansdepartementet)